

Kıbrıs'ta

G

Sosyalist ERÇE

K

Siyasi Gazete

Mart 2004, Yıl 7 Sayı:115 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

REJİM SON KOZUNU "REFERANDUMDA" OYNAYACAK!

Başta CTP olmak üzere tüm barış yanlısı partiler ve örgütler "EVET KAMPANYASI"nı hemen başlatmalı.

BDH, "AKINCI PARTİSİNE" DÖNÜŞTÜ

- Akıncı'nın "benim partim" tavrına karşı duran, KSP, TKP ve 3 sendika ile birçok aydın BDH'dan ayrıldı.
- Akıncı parti kurma sevdasını BDH'yı kuran örgütlerin ortak değeri üzerinden yaratmak istedi.
- "Akıncı Partisi"nden ayrılan "barış güçleri" çözüm ve barış için duraksamadan işbirliklerini sürdüreceklerdir.

● Süreçte "ben değil biz" diyen Akıncı, şimdi "biz değil ben" diyor. Acaba baştan beri mi böyle söylüyor-du?

- Tüm Kıbrıs'ta referanduma "EVET" için seferberlik başlatılmalı.
- Referandumda "HAYIR" için yollara dökülen güçler teşhir edilmeli.
- BMBP, referandumda "EVET" için tüm Kıbrıs'ta, merkez ve bölge komitelerini derhal kurmalı.

Başyazı

Kararlılık Zamanı

New-York süreci Kıbrıs Sorunu'nun referanduma taşınacağını büyük oranda garantiledi. Taraflar bu güne kadar yüzyüze görüşmelerde anlaşma iradelerini ortaya koymadılar ve buna dönük somut adımlar atmadılar.

Sn. Denktaş ve Sn. Papadopoulos özelinde ortaya konan tavırlarda hiç bir değişiklik yok. Uzlaşmazlıklar sürüyor. New-York sürecini hazırlayan güçler şimdi hesaplarını neyin üzerine yapıyorlar belli değil. Ama bilinen bir şey var ki, 30 yıldır Kıbrıs'ın kuzeyinde etkin olan güçler referandumda "HAYIR" için kolları sıvamışlardır. Gerek basın yayın yoluyla, gerekse el altından köy köy bu propagandaya başlamışlardır. Kaşıkla ana konu da belli. Mülkiyet konusunu kaşıyorlar.

TC meclis başkanı Arınç ise "Kıbrıs Sorununda son sözü TBMM söyler" diyor. TBMM'nin son sözü halkımızın referandumda "EVET"inden daha mı üstün görülüyor? Bu durum böyleyse neden referanduma gidiyoruz? O zaman bizim adımıza TBMM'nin karar vermesi gerekmez mi?

● sayfa 2'de

Marx'ın 14 Mart ölüm yıldönümünde, öğrencisi Lenin'den aşağıdaki yazıyı sizlere sunuyoruz

UYGAR dünyanın her köşesinde, Marx'ın öğretileri, marksizm'e bir çeşit "zararlı mezhep" gözü ile bakan, (resmi ve liberal) bütün burjuva biliminin aşırı düşmanlığını ve nefretini uyandırmaktadır. ● sayfa 4'de

8 Mart'lar Kadının Demokrasi ve İnsan Hakları Mücadelesine Işık Tutacaktır

Ülkemizde kadın sorununun hiçbir zaman hükümet programlarında yer almadığı, sivil inisiyatif ve çeşitli kadın örgütlerinin ağır aksak çalışmalarıyla var olan, ancak 8 Mart gibi sembolik ... ● sayfa 6'da

BMBM içinde yer alan KTÖS Genel Sekreteri Şener Elcil ile platformun referanduma dönük çalışmalarını değerlendirdik ● sayfa 11'de

Kıbrıs Sosyalist Partisi, 25 Şubat 2004 tarihinde KTÖS lokalinde düzenlenen basın toplantısı ile BDH içinde yaşananları değerlendirdi.

Basın toplantısında KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen tarafından okunan metnin tamamını sizlere sunuyoruz:

Değerli basın mensupları,
Kıbrıs'ın yakın tarihinde acılar çekmiş, göç yollarında tükenmiş, anti-demokratik rejimler altında yaşamış halkımız "çözüm, barış" yolunda son üç yılda ciddi kararlılık ortaya koymuştur.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, halkımızın hedeflediği çözüm ve barışa ulaşmanın yolunun tüm çözüm ve demokrasi güçlerinin işbirliğinden ve ittifakından geçtiğini kuruluğu günden beri savunmaktadır. Nitekim, partimiz BMBP'nin 26 Aralık 2002 tarihinde gerçekleştirdiği büyük mitingde aldığı "birlikte hareket" kararına dört elle sarılmış, "Çözümde kadar birlik" düşüncesi ile yola çıkmıştır. TKP, BKP ve bir dizi sendika ve aydınla "birlik" yolunda mesafeler alındı. Bu birliğe CTP ve diğer örgütler de çağırılmasına rağmen bu gerçekleşmedi.

Hedeflenen birlik Tüm barış yanlılarının çözüme kadar ortak mücadelesi ve bu uğurda örgütlenmesi perspektifi idi. Bu perspektif doğrultusunda 28 Haziran 2003 tarihinde Barış ve Demokrasi Hareketi Sivil İnisiyatifi kurulmuştu ve hareketin başkanlığına ve sözcülüğüne Sn. Mustafa Akıncı atanmıştı.

Barış ve Demokrasi Hareketi, halkımızın İnönü Meydanı'nda defalarca ortaya koyduğu istençleri kendine rehber almıştı.

İnönü Meydanı'ndaki mücadele çözüm, barış ve demokrasi mücadelesi idi.

BDH Sivil İnisiyatifi olarak tüm Kuzey Kıbrıs'ta her kesim içinde örgütlenmeyi hedef olarak ortaya koyduk. Bu mücadele içinde katılan partiler, sendikalar, aydınlar ve kamu görevlisi insanlar oldu. BDH Sivil

İnisiyatifi tüm ülkede örgütlenmeye başladı.

Bu süreç yaşanırken 14 Aralık seçimleri gündeme geldi. Seçimlere girme noktasında Barış ve Demokrasi Hareketi içinde yer alan bir grup bireyle (47 kişi) yasal olarak BDH partisini 18 Temmuz 2003 tarihinde kurdu. Bu adım bizim için sadece seçimlere dönük bir zorunluluk olarak görüldü. Aslıyan çözüme kadar halkımızın sivil inisiyatifi olarak örgütlenmesi ve mücadelesi idi.

Seçim sürecinde rejimin tüm engellemelerine rağmen BDH, 6 milletvekili ile parlamentoya girdi. Seçim sonrası BDH "asli" görevi olan çözüme yönelmesi gerekirken Sn. Mustafa Akıncı ve ekibinin "benim partim" yaklaşımını karşımızda bulduk. Sn. Akıncı ve ekibi, BDH'yı geniş halk yığınlarının içinde örgütlenip çözüme katkı koyacağı bir yapıdan, sosyal-demokrat bireylerin oluşturacağı "Akıncı Partisi"ne geçmenin adımlarını atmaya başladı.

BDH'nin asli kurucularından olan Kıbrıs Sosyalist Partisi, Sn. Akıncı'nın projesinin yanlışlığını kendisine anlatmaya çalıştı. BDH'nin seçimler için değil, çözüm için kurulduğunu, çözüme ulaşma konusunda önümüzdeki aylarda çok ciddi mücadelelerin zorunlu olduğunu anlattı. KSP'ye göre her iki tarafta da referandum gerçekleştirip sonuç alınıncaya kadar çözüm süreci devam edecektir. Referandum tüm Kıbrıs halkının önünde bir sorun olarak durmaktadır. Referandumlarda çözüm için olumlu bir

sonucun çıkması tüm Kıbrıs (K. Türk ve K. Rum) çözüm ve demokrasi güçlerinin her zamankinden daha çok sıkı bir ittifakına ve işbirliğine bağlıdır.

Sn. Akıncı ve ekibi ise, "sürecin tamamlanmadığını ve çözüm-den sonraki seçimleri düşünmek gerektiğini" söyleyerek, tüm çözüm yanlılarının ortak olarak yarattığı

değer olan BDH'ya tek başına sahip çıkmanın adımlarını attılar.

BDH, sürecine katkı koyan, emek veren, merkezde ve bölgelerde görev alan yüzlerce aktif birey ve oluşturucu örgütlerin "yanlış yapıyorsunuz, BDH'yı dağıtıyorsunuz" demesine rağmen Sn. Akıncı ve ekibi BDH'yı kendi partilerine dönüştürme yoluna gittiler.

Sayın Akıncı 23 Şubat günü düzenlenen basın toplantısında "BDH'nin siyasi bir parti olarak yeni bir örgütlenme sürecine" girdiğini söylemiştir. Seçim ittifakı yapan üç siyasi partinin "çatısının güçlendirildiğini" söyleyerek BDH ittifakının devam ettiğini ifade etmeye çalışmıştır. Ancak Sn. Akıncı, BDH Sivil İnisiyatifi'nin kurucusu olan ve gerek yapısal, gerek konum ve gerekse siyasi-ideolojik açıdan farklılıkları olan KSP, TKP ve BKP partilerinin ve Çağ-Sen, BES ve Tıp-İş sendikalarının bu yeni siyasal yapılanma içerisinde nerede olduklarını, bu yapıda yasal, ideolojik ve siyasal olarak nasıl yer alacaklarını, yer almalarının bu kriterler çerçevesinde olup olmadığını açıklamamıştır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, mücadele ile

ortaya çıkan BDH üretiminin, sadece Sn. Akıncı ve ekibinin üretimi olmadığı; tüm parti, sendika ve bireylerin ortak özverisinin üretimi olduğunu söylemektedir. Sn. Akıncı'nın BDH'yı "kendi partisine" dönüştürmesi adımı bu açıdan da "etik dışı" bir davranış olarak ortaya çıkmaktadır. Sn. Akıncı TKP'den mutlu değil ve ayrılıp, yeni bir parti kurma niyetini taşıyor-saydı, kendi partisini kurup BDH'ya katılmayı seçmeliydi.

Değerli basın mensupları,

Kıbrıs Sosyalist Partisi, yüzlerce BDH'lı yürekli kişinin emeğiyle ve binlerce Kıbrıs Türkü'nün kararlı desteğiyle oluşturulan BDH'nın, artık halkın bir ittifak partisi olmadığını, sadece Sn. Akıncı ve ekibinin partisinden oluştuğunu bilincindedir. Bu nedenle, başta, eski parti genel sekreterimiz ve BDH Kooordinatörü Mehmet Süleymanoğlu olmak üzere, BDH'ya üye olan tüm KSP'liler BDH'dan istifa etmişlerdir. KSP de, BDH İttifak partisi oluşum aşamasında belirlenmiş olan ilkelerin, Sn. Akıncı ve ekibinin bu davranışı nedeniyle ortadan kaldırıldığı gerçeğinden hareket ederek, BDH partisine sağlamış olduğu siyasal katılımın artık olanağının ve zemininin kalmadığını halkımızın bilgisine getirir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, halkımızın ihtiyacı olan "ittifak siyasetine" her zaman katkı koymaya devam edecektir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi
25 Şubat 2004**

Kıbrıslılar şimdi konuşmalı, şimdi dayanışmalı

■ Kıbrıs Halkı'nın tümü çözüm ve barış için referandumda EVET kampanyasında buluşmalıdır. Bunun için ortak çalışma imkanları süratle yaratılmalıdır.

Kamuoyuna Duyuru,

Kıbrıslılar şimdi konuşmalı, şimdi dayanışmalıdır.

New-York sonrası ülkemizde çözüme dönük iyimser bir hava oluşmuştur. Bu iyimser hava sonrası Kıbrıslılar'ın dışındaki tarafların yaklaşımı ve talepleri dikkatten kaçırılmamalıdır.

Planın görüşülme sürecine girilirken son tahlilde aday bütünlüştürecek ek önlemler içermesi gerekirken, adanın kalıcı bölünmesine yol açacak öneri ve taleplerin seslendirildiği görülmektedir. Adanın son tahlilde askersizleştirilip, silahsızlandırılması öngörüldükçe, kalıcı üsler ve askeri güçler talebedilmektedir.

Nisan ayı içinde Kıbrıs'ın bütününde eş zamanlı olarak referandum öngörülmektedir. Bu referandumda Kıbrıslılar'ın kendi geleceğine dair kararlarını vermeleri noktasında bunun anlaşma için yeterli olmadığını söyleyenler var. Garantörlerin de meclislerinin onayının şart olduğunu söyleyen TC, bu olayı şantaj ve baskı aracı olarak kullanmak istiyor. Yunanistan şu ana

kadar askeri üs ve kendi meclisinden onay konusunda suskun kalıyor. Kıbrıslılar geleceğini belirleyecekleri referandumun üzerinde hiç bir güç tanımadığımızı haykır-malıyız.

Yaklaşık üç yıldır barış ve çözüm yanlısı Kıbrıslı Türkler, Kıbrıs'ın bölünmüşlüğüne ve kuzeydeki rejime karşı mücadele etmişlerdir. Kuzeyde iki cephe oluşmuştur. Bir yanda barış ve çözüm isteyenler, diğer yanda bölünmüşlüğü savunurlar. İçine girdiğimiz bu yeni çözüm sürecinde ülkemizin hem kuzeyinde hem de güneyinde mevcut durumdan beslenen güçlerle, ülkemizi çözüm ve barışa götürecektir antlaşmayı ve referandumu isteyen güçler oluşmuştur.

Kıbrıslı Rum yurtseverlere tarihi sorumluluklar düşmektedir. Kıbrıslı Türklerin her koşul altında üç yıldır ortaya koydukları "bu memleket bizimdir,

biz yöneteceğiz" mücadelesini Kıbrıslı Rumların da ortak anlayışla omuzlamaları gerekmektedir.

Kıbrıs Halkı'nın tümü çözüm ve barış için referandumda EVET kampanyasında buluşmalıdır. Bunun için ortak çalışma imkanları süratle yaratılmalıdır.

Kıbrıs'ın kuzeyinde ve güneyinde referandum kampanyasında ortak hareket etmek konusunda geri duran kişi ve örgütler ülkemizin bölünmüş kalmasına hizmet eder.

Kıbrıs Sosyalist Partisi tüm Kıbrıslılar'ın ortak mücadele ile kendi ülkelerini birleştirme ve özgürleştirme çabasına tüm gücü ile katmaktadır. Çağrımız kuzeyde ve güneyde tüm Yurtsever Kıbrıs Halkı'nadır.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi
24 Şubat 2004**

Başyazı

New-York süreci Kıbrıs Sorunu'nun referandumla taşınacağını büyük oranda garanti eder. Taraflar bu güne kadar yüz yüze görüşmelerde anlaşma iradelerini ortaya koymadılar ve buna dönük somut adımlar atmadılar.

Sn. Denktaş ve Sn. Papadopolos özelinde ortaya konan tavırlarda hiç bir değişiklik yok. Uzlaşmazlıklar sürüyor. New-York sürecini hazırlayan güçler şimdi hesaplarını neyin üzerine yapıyorlar belli değil. Ama bilinen bir şey var ki, 30 yıldır Kıbrıs'ın kuzeyinde etkin olan güçler referandumda "HAYIR" için kolları sıvamışlardır. Gerek basın yayın yoluyla, gerekse el altından köy köy bu propaganda başlatmışlardır. Kaşışıkları ana konu da belli. Mülkiyet konusunu kaşıyorlar.

TC meclis başkanı Arıncı ise "Kıbrıs Sorununda son söz TBMM söyler" diyor. TBMM'nin son söz halkımızın referandumda "EVET"inden daha mı üstün görülüyor? Bu durum böyleyse neden referandumu gidiyoruz? O zaman bizim adımıza TBMM'nin karar vermesi gerekmez mi?

Tüm çözüm yanlıları ve başta "bu iş bitti" aymazlığına yatanlar bilmelidir ki referandum süreci, seçim sürecinden çok daha zorlu geçecektir. Bu nedenle "referandumda evet"

kampanyası erken ve doğru temelde başlamalıdır.

Bu kampanyanın içinde CTP aktif bir şekilde yer almalıdır. Mart sonu görüşmelerin sonlanmasını beklemeden CTP, hükümet ortağı olduğuna, görüşmecilerde yer aldığını bakmadan derhal referandumda "EVET" kampanyasına katılmalıdır.

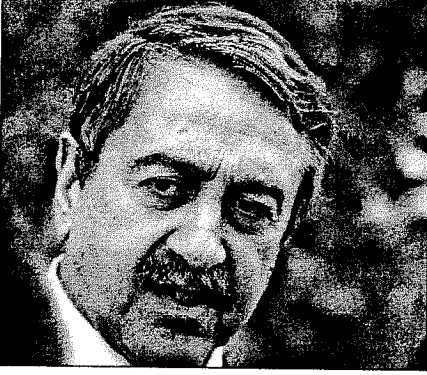
30 yıldır Kıbrıs'ın kuzeyinde her türlü hukuk dışı uygulamayı (mal-mülk, demokrasi, insan hakları alanlarında) gerçekleştiren ve buna TC güçlerinden de onay alan Sn. Denktaş ve destekçileri, planın nihayi şeklini akamete uğratmak için her şeyi yapacaklardır. Yapıyorlar da.

Barış güçleri ise CTP'nin tutukluğu ve Sn. Akıncı'nın BDH'da yarattığı travma nedeniyle rehabet ve belirsizliği yaşıyorlar. Zaman yok. Yarından tezi yok, referandumda "EVET" için İnönü Meydanı ruhunu canlandırmalıyız.

Bazılarının "Mayıs sonrası seçimleri" düşlediği bu dönemde, bizler referandumda dört elle sarılmalıyız. Referandumda "HAYIR" sonucu tarihsel mücadelemizi bir, çırpıda elimizden alacak koşullar yaratacaktır. Bu tarihsel sorumluluğu üstlenme cesaretini ve kararlılığını gösterme zamanıdır.

BDH'yı Kim Dağıttı?

23 Şubat 04'de BDH Genel Merkezi'nde bir basın açıklaması yaparak, BDH'yı yeniden örgütlenme kararı alan BDH Başkanı Mustafa Akıncı'ya tepkiler büyüyor.

Sivil toplum örgütleri, 3 sendika ve 3 siyasi partinin bir araya gelerek 14 Aralık seçimleri öncesi oluşturdukları BDH, Mayıs'ta çözüme kadar birlikte yürüme kararı almalarına rağmen, Akıncı'nın basın açıklaması yapmasından sonra BDH'yı oluşturan parti ve sendikalar Akıncı'ya eleştiri getirerek, BDH içinde kendi ekibini kurması ve BDH'yı

tüm KSP'liler istifa etmişlerdir. KSP, halkımızın ihtiyacı olan "ittifak siyasetine" her zaman katkı koymaya devam edecektir." 28 Şubat Cuma ertesi günü 3 sendika BES lokalinde bir basın toplantısı düzenleyerek BDH'dan ayrıldıklarını açıkladılar.

TIP-İŞ Başkanı Erol Şeherioglu, ÇAĞ-SEN Başkanı Ertay İçemen ve BES Başkanı Tahir Hoca'nın hazır bulunduğu basın toplantısında, BES Başkanı Tahir Hoca basına yaptığı konuşmasında, "Barış güçlerinin tek bir çatı altında seçime katılmaları

için oluşturulan BDH ittifakı, kuruluş bildirgesinde çözümünden, barıştan ve AB'den yana olan herkesi BDH'ya katılmaya çağırıyordu. "Ben değil biz" sloganı ile meydanlarda onbinlerin çözüm ve barış talebinin kişisel ve partisel çıkarların üzerinde olacağı mesajı verildi, ve seçimde BDH 6 milletvekili ile meclise

girdi. Geçtiğimiz günlerde Sn. Akıncı "artık çözüm kesinleşti, çözüm sonrası seçimlere hazırlanmalıyız" gerekçesi ile örgütlerle birlikte kurduğu BDH ittifakını, binlerce BDH'lı böyle istiyor görüşünün arkasına saklanarak 22 parti kurucusunun

oyu ile ortadan kaldırdı. Sendikalarımız, Sn. Akıncı ve ekibinin ittifak anlayışının, sendikalarımızın ittifak ittifak anlayışından farklı olduğu ortaya çıkmıştır. İttifakın ortak değerlerini kendi ideolojik ve siyasi projesine dönüştüren bir anlayışla birarada olmamız mümkün değildir. Bu nedenle BDH sivil inisiyatifinden ayrıldığımızı kamu oyuna duyurmayı, üyelerimiz ve halkımıza karşı duyduğumuz sorumluluğun gereği olarak görüyoruz. Sendikalarımız BMBP içinde birlikte olduğumuz örgütlerle ve diğer tüm barış güçleri ile ortak hedef olan çözüm ve barış gerçekleşene kadar mücadeleye devam edeceğimizi bir kez daha yeniler." dedi.

Sendikaların basın açıklamasının ardından aynı gün saat 11:00'da TKP genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısında, BDH Milletvekili, TKP eski Genel Başkanı Hüseyin Angolemlı, BDH'dan istifa ettiğini ve partisi TKP'ye döndüğünü açıkladı.

Hüseyin Angolemlı basına yaptığı açıklamada Kıbrıs sorununun çok nazik bir döneme girdiğini, barış ve çözüm mücadelesinin henüz başarıya ulaşmadığını, önlerinde son derece önemli ve büyük bir sınavın varlığına dikkat çekerek, BDH'dan ayrılmasının gerekçelerini şöyle dile getirdi. "İçinde siyasi partiler, sendikalar, sivil toplum örgütleri ve aydınların yer aldığı BDH sivil inisiyatifli oluşumunda TKP olarak öncü rol oynadık. İnönü Meydanı'nda toplanarak Kıbrıs

BDH'dan ayrıldım ama TKP sivil inisiyatiften ayrılmamıştır. Kıbrıs Türk toplumunun sosyal demokrat partisi olan TKP olarak, halkımızı ve yurdumuzu seviyoruz. Siyasetin asıl amacının, halkın mutluluk seviyesinin yükseltilmesi olduğu gerçeğini bir an bile geride bırakmayan bir düşünce sistemine sıkı sıkıya bağlıyız." dedi.

BDH'yı oluşturan partilerden olan BKP bu gelişmeler karşısında henüz bir açıklama yapmamış, içinde mi kalacağını, dışında mı kalacağını kamuoyuna açıklamamıştır. Eski BKP Genel Sekreteri BDH milletvekili İzzet İzcan Sn. Akıncı'nın oluşturduğu yeniden örgütlenme sisteminde Dış İlişkiler sorumlusu sıfatını taşıyor. Sanyoruz ki BKP bu nedenle gelişmeler karşısında sessiz kalıyor.

Kıbrıs'ın görüşmelerle birlikte gündemine oturan BDH'nın dağılma süreci, BDH'yı birlikte oluşturan ancak gelişmelerden sonra ayrılan örgütlerin tutumu, Sn. Akıncı ve yaverlerinin birliği bozmalardan kaynaklı zor günler yaşayacakları gerçeğini ortaya seriyor.

Londra Mektubu

A. ONAL

Şeffaflık, Milliyetçilik ve Demokrasi

Kıbrıs'ta burjuva bir anlaşma için görüşmelerin sürdüğü şu sıralarda gerek Rauf Denktaş, gerekse Tassos Papadopoulos görüşmeler sırasında şeffaf davranacaklarını açıkladılar. Ancak Kıbrıslı Rum ve Türk burjuvaların bu temsilcileri şeffaflık kelimesine sığınarak, görüşmeler sırasında istediklerini elde etmek için kamuoyunu arkalarına almaya çalışmaktadırlar.

Sorun bununla bitmiyor. Görüşmeler sırasında istediklerini elde edemeyeceklerini bildikleri halde gerek Denktaş gerekse Papadopoulos bol bol milliyetçilik propagandası yapmaktadır. Papadopoulos Kıbrıslı Rumlar arasında Türk düşmanlığını, Denktaş da Kıbrıslı Türkler arasında Rum düşmanlığı yapıyor. Kıbrıs'ta milliyetçilik yüzünden bunca yıldır yaşanan acılar ve katliamlar yetmezmiş gibi görüşmelerin sürdüğü şu sıralarda Türk ve Rum milliyetçiliğini körükleyerek siyasi mevkilerini ve emperyalizmin adada varlığını koruyabilirler.

Peki ama ya barış yanlıları partiler?

Barış yanlıları Talat-Serdar hükümeti de görüşme pazarlıklarında istediklerini elde etmek için bu milliyetçilik propagandasından geri kalmıyorlar. Gözünün içindeki aksaklıkları ve uygulamaları görmeyen Talat, Rum yönetimini suçlamaktan geri kalmıyor. Papadopoulos ise Kıbrıs Cumhuriyeti imtiyazlarını kullanarak Talat ve Denktaş yönetimini suçluyor. Papadopoulos madalyonun bir yüzü, Denktaş-Talat yönetimleri ise madalyonun diğer yüzüdürler. Onlar milliyetçilik madalyonunun yüzleridir ve birbirlerinden ayrı var olamazlar.

Türkiye'de Erdoğan'ın başkanlığındaki AKP hükümeti ise, Türkiye'yi 40 yıldır Kıbrıs'ı bölünmüş tutmanın sorumluluğundan sıyrarak ve dünya kamuoyuna uzlaşmacı imajını silmek için kendini bir numaralı uzlaşmacı göstermeye çalışmaktadır. Ancak takke düşmüş kel görünüştür. Kıbrıs halkı kimlerin anlaşmadan yana ve milliyetçiliğe karşı olduklarını yaşayarak görmekte.

Milliyetçiliğin pompalandığı bu sıralarda kitlelere barış yanında demokrasi ruhunu yaymayı merkezine koyan Barış ve Demokrasi Hareketi'ne sözcülüğünü yapan Akıncı taraftarlarının darbesi ile el konulmuştur. Darbe yaparak gerek barış ve demokrasi için mücadeleye katılan ve BDH için çeşitli bölgelerde aktif faaliyet yürüten kitlelere, gerekse BDH'yı oluşturan sivil toplum örgütleri ile siyasi partileri hiçbir söz hakkı tanımadan göstermelik olarak BDH kurucularına bir toplantıda BDH'nın kuruluş amacının tersine karar çıkartan Akıncı ve taraftarları BDH'ya el koymuştur.

Akıncı ve şürekası Kuzey Kıbrıs kurallarına göre demokrasiyi uygulamıştır. Belli ki Akıncı ve taraftarlarının demokrasi anlayışı ancak böyle olur. Kitleleri kucaklamayan, onların düşünce ve görüşlerine değer vermeyen ama seçim zamanı onlara tumturaklı laflar söyleyerek kitlelerin oylarını talep eden seçim sonrası ise verilen sözlerin unutulduğu bir demokrasidir!

Kıbrıslı Türk ve Rum halkı ne çektiyse böyle demokrasi anlayışları yüzünden çekti. Kitlelere milliyetçilik pompalayan ve onların karar mekanizmalarında aktif katılımını bilinçli olarak dışlayan demokrasinin Kıbrıs'ta geleceği artık yoktur. Kıbrıslı Türk halkının son üç yıllık mücadelesi Akıncı, Talat, Denktaş, Papadopoulos ve yandaşlarının demokrasi anlayışını istemediğini gösterdi.

Kitleler karar mekanizmalarında aktif rol almayı talep etmektedir. Kitlelerin karar mekanizmalarında aktif rol almaları için KSG ve KSP içinde yer aldığı birliklerde kitle hareketinin başladığı günden beri, kitlelere güvenerek onların karar mekanizmalarında aktif yer almalarını talep etmiştir, etmektedir ve gelecekte de bu talepten geri adım atmaz.

Marx'ın 14 Mart ölüm yıldönümünde, öğrencisi Lenin'den aşağıdaki yazıyı sizlere sunuyoruz

V.I. LENİN

MARKSİZM'İN ÜÇ KAYNAĞI VE ÜÇ ÖĞESİ

UYGAR dünyanın her köşesinde, Marx'ın öğretileri, marksizm'e bir çeşit "zararlı mezhep" gözü ile bakan, (resmi ve liberal) bütün burjuva biliminin aşırı düşmanlığını ve nefretini uyandırmaktadır. Ve, başka bir tutum da beklenemez, çünkü sınıf çatışması temeline dayanan bir toplumda, "tarafsız" toplumsal bilim yoktur. Bütün resmi ve liberal bilim, şu ya da bu biçimde ücretli köleliği savunmaktadır; oysa marksizm bu köleliğe karşı amansız bir savaş açmıştır. Ücretli köle temeline dayanan bir toplumda bilimin tarafsız olmasını beklemek, sermayenin karlarını azaltarak işçilerin ücretlerini çoğaltmak gerekip gerekmediği sorusunda, fabrikatörlerden tarafsızlık ummak kadar aptalca bir saflıktır.

Dahası var. Felsefe tarihi ve toplumsal bilim tarihi bize tam bir açıklıkla gösteriyor ki, marksizm'de, dünya uygarlığının gelişim çizgisi dışında doğmuş, dar görüşlü, taşlaşmış, bir öğreti olan "sektarizm"e benzer hiç bir şey yoktur.

Tam tersine, Marx'ın dehası, tamamen, insanlığın en önde gelen beyinlerinin getirdiği sorulara yanıtlar sağlamış olmasındadır. Onun öğretisi, felsefenin, ekonomi politığının ve sosyalizmin en büyük temsilcilerinin öğretilerinin, dolaysız ve doğrudan bir devamı olarak doğmuştur.

Marksist öğretisi güçlüdür, çünkü doğrudur. Kapsamlı ve uyumludur ve insana kör inancın, gericiliğin, ve burjuva baskısını savunmanın hiç bir biçimiyle bağdaşmayan, eksiksiz bir dünya görüşü sağlar. Alman felsefesi, İngiliz ekonomi politığı ve Fransız sosyalizminin temsil ettiği, insanlığın 19. yüzyılda yarattığı en iyi ürünlerin, meşru mirasçısıdır.

İşte, kısaca özetleyeceğimiz, marksizmin üç kaynağı ve aynı zamanda üç ögesi bunlardır.

Marksizmin felsefesi materyalizmdir. Avrupa'nın modern tarihi boyunca ve özellikle 18. yüzyıl sonlarında, her türlü ortaçağ saçmalığına, kuruluş ve düşüncelerdeki serliğe karşı kesin bir savaş verilen Fransa'da, materyalizm, doğal bilimin öğretilerine bağlı, kör inanca, yobazlığa, ve bunun gibi şeylere düşman tek tutarlı felsefe olarak ortaya çıkmıştır. Bu yüzden, demokrasi düşmanları, her zaman, materyalizmi, "çürütme" yıkmak ve türlü lekelemelerle gözden düşürmek için, çok çaba harcamışlar ve eninde sonunda dinin savunması ya da desteklenmesine indirgenen, felsefi idealizmin çeşitli biçimlerinin savunuculuğunu yapmışlardır. Marx ve Engels, felsefi materyalizmi en kararlı bir tutumla savundular ve bu temelden her sapışta ne derin hatalar işlendiğini tekrar tekrar açıkladılar. Bu görüşler, Engels'in, Komünist Manifesto gibi her bilinçli işçinin el kitabı olan, Ludwig Feuerbach ve Anti-Dühring isimli yapıtlarında bütün açıklık ve ayrıntısıyla ortaya konmuştur.

Amma Marx 18. yüzyıl materyalizmi ile yetinmedi, felsefeyi daha yüksek bir düzeye çıkardı. Onu, Alman klasik felsefesinin başarılarıyla, özellikle sonradan Feuerbach'ın materyalizmine yolaçmış olan, Hegel sisteminin başarılarıyla zenginleştirdi. Esas başarı, diyalektikti, yani en tam, en derin ve en kapsamlı biçimiyle, gelişim öğretisi, bize, sonsuz bir biçimde gelişen maddeyi yansıtan insan bilgisinin göreceliği öğretiydi. Doğal bilimlerin son buluşları -radyum, elektronlar, elementlerin biçim değiştirmeleri- eski ve çürümüş idealizme "yeniden" dönen, burjuva filozoflarının öğretilerine karşın, Marx'ın diyalektik materyalizmini kesinlikle doğrulamıştır.

Marx, felsefi materyalizmi, bütünyle derinleştirmiş, geliştirmiş ve doğanın kavranmasını, insan toplumunun kavranması şeklinde genişletmiştir. Onun tarihsel materyalizmi, bilimsel düşüncede

büyük bir başarıdır. O güne dek, tarih ve siyaset konusundaki görüşlere egemen olan karışıklık ve gelişigüzeliliğin yerini, üretici güçlerin büyümesi sonucu, bir toplumsal yaşantı sisteminden daha üst düzeyde bir başka sistemin nasıl doğup geliştiğini -örneğin, feodalizmin bağrından kapitalizmin nasıl çıktığını- anlatan uyumlu ve çarpıcı bir bütünlüğe sahip,

■ Marksist öğretisi güçlüdür, çünkü doğrudur. Kapsamlı ve uyumludur ve insana kör inancın, gericiliğin, ve burjuva baskısını savunmanın hiç bir biçimiyle bağdaşmayan, eksiksiz bir dünya görüşü sağlar.

bilimsel bir teori aldı.

İnsanın bilgisi, nasıl ondan bağımsız olarak var olan doğayı yani, maddenin gelişmesini) yansıtırsa, insanın toplumsal bilgisi (yani onun çeşitli felsefi, dini, siyasal vb. görüşleri ve öğretileri) de, toplumun iktisadi sistemini yansıtır. Siyasal kuruluşlar, iktisadi temele dayanan bir üstyapıdır. Örneğin, görüyoruz ki, çağdaş Avrupa devletlerindeki çeşitli siyasal biçimler, burjuvazinin proletarya üzerindeki egemenliği ni güçlendirmeye yarıyor.

Marx'ın felsefesi, insanlığa ve özellikle işçi sınıfına, güçlü bilgi araçları veren, tam bir felsefi materyalizmdir.

İktisadi sistemin, siyasal üstyapının üzerinde yükseldiği temel olduğunu kavrayan Marx, bütün dikkatini bu iktisadi sistemin incelenmesine verdi. Marx'ın temel yapıtı Kapital, modern, yani kapitalist toplumun iktisat sisteminin incelenmesine ayrılmıştır.

Marx'tan önceki, klasik ekonomi politik, en gelişmiş kapitalist ülke olan İngiltere'de doğdu. Adam Smith ve Ricardo, iktisadi sistemler üzerindeki araştırmalarıyla, emek-değer teorisinin temellerini attılar. Marx, onların çalışmalarını sürdürdü; teoriyi kanıtladı ve tutarlı bir biçimde geliştirdi. Her metain değerinin, onun üretiminde harcanan toplumsal bakımdan gerekli-emek zamanı miktarı ile belirlendiğini gösterdi. Marx burjuva iktisatçıların, nesneler arasında bir ilişki olarak gördükleri şeyin, (bir metain değeri ile değişimi) insanlar arasında bir ilişki olduğunu, ortaya koydu. Metaların değişimi, tek tek üreticiler arasında, pazar aracılığıyla kurulan bağlantıyı ifade eder. Para, bu bağlantının gitgide daha çok yakınlaştığının, tek tek üreticilerin bütün iktisadi yaşantısını ayrılmaz bir bütün halinde birleştirdiğinin belirtisidir. Sermaye ise bu bağlantının daha da geliştiğini gösterir: insanın emekgücü meta haline gelmiştir. Ücretli işçi, toprağı, fabrikaları ve iş aletlerini elinde tutarlara emekgücünü satar. İşçi, günün bir bölümünde, kendisinin ve ailesinin geçimini sağlamak için çalışır (ücretler) günün öteki bölümünde ise, karşılıksız çalışarak, kapitalist için, kapitalist sınıfın zenginliklerinin kaynağı, kârın kaynağı, artı-değeri yaratır.

Artı-değer öğretisi Marx'ın iktisadi teorisinin temel taşıdır.

İşçinin emeği ile yaratılan sermaye, işçiyi ezer, küçük mülksahiplerini mahveder ve bir işsizler ordusu yaratır. Sanayide, büyük üretimin zaferi hemen görülebilir, ama aynı olgu, geniş-ölçekli kapitalist tarımın üstünlüğünün ağır bastığı, makine kullanımının arttığı ve para-sermayenin tuzağına düşen köylü ekonomisinin kullanılan geri tekniğin yükü altında dağıldığı ve yıkıma sürüklendiği tarımda da gözlenilebilir. Tarımda, küçük üretimin çöküşü değişik biçimler alır, ama, çöküşün kendisi tartışılmaz bir gerçektir. Sermaye, küçük üretimi yıkarak, emeğin üretkenliğinin artmasına ve büyük kapitalistlerin birlikleri için bir tekel durumunun doğmasına yolaçar. Üretimin kendisi gitgide, daha çok toplumsallaşmaktadır, -yüzbinlerce ve milyonlarca işçi, düzenli bir iktisadi yapı altında birbirlerine bağlanırlar- ama bu ortak emeğin ürününe, bir avuç kapitalist elkoymaktadır. Üretimdeki anarşi, bunalımlar, delice pazar peşinde koşma, nüfusun çoğunluğunun yaşantısındaki

güvensizlik yoğunlaşmaktadır.

Kapitalist sistem, işçilerin sermayeye bağımlılığını artırarak, birleşmiş emeğin büyük gücünü yaratır. Marx, kapitalizmin gelişmesini, rüşeym halindeki meta ekonomisinden, basit değişimden başlayarak, en yüksek biçimlerine, büyük üretime varıncaya kadar adım adım incelemiştir.

Ve eski, yeni, bütün kapitalist ülkelerin deneyimi, her geçen yıl, biraz daha çok sayıda işçiye, Marx'ın bu öğretisinin doğruluğunu, açıkça sergilemektedir. Kapitalizm, bütün dünyada zafer kazanmıştır, ama bu zafer, emeğin sermayeye karşı kazanacağı zaferin başlangıcından başka bir şey değildir.

III

Feodalizm yıkılıp, "özgür" kapitalist toplum dünyaya gelir gelmez, bu özgürlüğün yeni bir baskı sistemi ve işçi sınıfının, sömürülmesi anlamına geldiği hemen belli oldu. Bu baskının yansıması ve ona karşı bir protesto olarak, hemen çeşitli sosyalist öğretiler doğdu. Ancak, ilk sosyalizm, ütöpik sosyalizmdi. Kapitalist toplumu eleştiriyor, mahkum ediyor ve lanetliyordu, onun yıkımını hayalliyordu, daha iyi bir düzen konusunda tasarılar kuruyor ve özgünlük, sömürünün ahlaksızlık olduğuna inandırma çabalıyordu.

Amma ütöpik sosyalizm, gerçek çözümü bulamıyordu. Kapitalizmdeki ücretli köleliğin gerçek niteliğini açıklayamıyor, kapitalist gelişimin yasalarını ortaya koymıyor, hangi toplumsal gücün yeni toplumun yaratıcısı olabileceğini gösteremiyordu.

Bu arada, feodalizmin, serflüğün çöküşüyle Avrupa'nın her yerindeki ve özellikle Fransa'daki fırtınalı devrimler, bütün gelişmenin temelini ve itici gücünün, sınıfların mücadelesi olduğunu gitgide daha büyük bir açıklıkla ortaya koydu.

Feodal sınıftan şiddetli bir direniş görmeden kazanılması hiç bir siyasal özgürlük zaferi yoktur. Hiç bir kapitalist ülke, kapitalist toplumun çeşitli sınıfları arasında, bir ölüm-kalım mücadelesi olmaksızın, az çok özgür ve demokratik bir temel üzerine oturtulmamıştır.

Marx'ın dehası, bundan, dünya tarihinin öğrettiği dersi çıkartan ve bu dersi tutarlı bir biçimde uygulayan ilk insan olmasında yatar. Onun çıkardığı bu sonuç, sınıf mücadelesi öğretisidir.

İnsanlar, her zaman, siyasetteki aldatmaların ve aldanmaların aptal kurbanları olmuşlardır ve bütün ahlaki, dini, siyasal ve toplumsal sözler, bildiriler ve vaatler arkasındaki şu ya da bu sınıfın çıkarlarını aramayı öğrenmedikleri sürece de, böyle kalacaklardır. Reform ve ilerleme şampiyonları, ne kadar barbarca ve çürümüş görünürse görünsün, her eski kuruluşun, belirli egemen sınıfların zorlamasıyla ayakta durduğunu görmedikçe, her zaman eski düzenin savunucularının oyununa geleceklerdir. Ve bu sınıfların direnişini kırmanın ancak bir tek yolu vardır: bu da, çevremizdeki toplumun içinde, eskiyi silip atabilecek ve yeniyi yaratabilecek kuvveti oluşturabilen ve toplumsal durumları yüzünden oluşturmak zorunda olan- güçleri bulmak, ve bu güçleri, mücadele için bilinçlendirmek ve örgütlemektir. Proletaryaya, o güne kadar, bütün ezilen sınıfların içinde boğulduğu manevi kölelikten kurtuluş yollarını gösteren, yalnızca Marx'ın felsefi materyalizmi olmuştur. Genel kapitalist sistem içinde, proletaryanın gerçek durumunu açıklayan, yalnızca Marx'ın ekonomik teorisi olmuştur. Proletaryanın bağımsız örgütleri, Amerika'dan Japonya'ya, İsveç'ten Güney Afrika'ya kadar, dünyanın her yerinde çoğalıyor. Proletarya, sınıf mücadelesi vererek bilinçleniyor ve eğitiliyor; burjuva toplumun önyargılarından kurtuluyor; saflarını daha da sıklaştırıyor ve başarılarının ölçüsünü değerlendirmeyi öğreniyor; kuvvetlerini çelikleştiriyor ve karşı konulmaz bir biçimde büyüyor. (Mart, 1913)

Gancelli

Evren Maner

Son Asker Gidene dek

Birinci senaryo şöyle başlıyor.

Türkiye Kıbrıs Cumhuriyeti'nin AB üyeliğini engellemek için son anda müdahalede bulundu.

Kıbrıs sorununu çözmek isteyen Ankara bunu Lahey'de de yapabilir.

Amaç, AB içerisinde kendine karşı olabilecek bütün engelleri durdurmak.

Ankara'nın "AB ile üyelik görüşmeleri anlaşmadan sonra yeniden ele alınsın" demesi bunun işareti.

Koca bir perdenin arkasında bize oyun oynuyorlar.

"Masadan çekilen kaybeder"miş.

Yine birileri bizimle dalga geçiyor.

İkinci senaryo ise şöyle:

1 Mayıs'a kadar bir çerçeve anlaşması yapılacak.

Üç ayın ardından Türk askerinin büyük bir çoğunluğu çekilecek.

Belirli sayıda asker kalacak.

Aralık ayında soruna geniş kapsamlı kalıcı bir çözüm bulunacak.

Ada AB üyesi olacak ve Türkiye'nin üyelik görüşmeleri başlayacak.

Üçüncü senaryo:

Annan planı üzerinde liderler anlaşacak.

Kuzeyde evet çıkacak güneyde ise hayır.

Esas mesele de bundan sonra başlayacak.

Rumlar bundan sonra artık kuzeyi unutmali.

Kıbrıs'ın kuzeyi Türkiye'nin kontrolü altında kalmaya devam edecek.

Ta ki Türkiye AB'ye girene kadar, bu siyasi olumsuzluklar altında da siz deyin 20, ben deyim 30 yıl.

Kıbrıslı Türkler azınlığa düşecek ve kuzey Türkiye'nin bir vilayeti haline gelecek.

Talat hala daha başbakan olarak kalır mı bilinmez.

Türkiye'deki milliyetçilerin duaları da o zaman tutacak.

Ve Mesarya gerçekten de bozkurtların, mafyanın yuvası olacak.

Kıbrıs'ın kuzeyi dünyadan kopuk kalacak.

Annan planına karşı çıkanlar adam akıllı oturup düşünsün ve bir çıkar yol bulduğu anda bütün partilere bildirsün.

Mantıklı bir çözüm planı, şu andaki gerçek zemine uygun, en erken zamanda olabilecek bir çözüm planı henüz elimizde yok.

Kıbrıs Sosyalist Partisi kendi Birleşik

Cephe politikasından hala daha vazgeçmemiştir.

Amma mevcut ortam ve koşullar bir sonraki adıma ilerleyebilmek için uygundur.

Şu anda gerekli olan, bütün Kıbrıs halkının birlikteliğidir.

Kıbrıslı Rumlar ile Türklerin, birlikte adada bir anlaşma temelinde örgütlenip sokakları doldurmalıdır.

Her iki tarafı da bir anlaşmaya ve çözüme zorlamalıdır.

Sendika, parti ve sivil toplum örgütleri bu konuya değinmeli.

Anekdot

Kıbrıs Rum siyasi partilerinden Yeni Ufuklar Partisi Annan planına karşı kampanya başlattı.

Yeşiller Partisi de plana karşı girişimde bulunuyor.

Hedef, çözümün ardından oluşacak muhalif kitleyi kullanarak iktidarda sağlam bir yer ayarlamaktan başka bir şey değil.

Bizim burada yapmamız gereken

Kuzeyde ve güneydeki bu oluşumları çözüm sonrası tarihten silmek ve yerine, bağımsız bir Kıbrıs mücadelesini koyarak, kuzeydeki ve güneydeki gerici faşist zihniyeti tarihe gömmek olmalıdır.

Bu yolla, emperyalizmin yerel bağlantıları biraz olsun kesilmiş ve de gerici güçler yenilgiye uğratılmış olacaktır. Unutulmamalıdır ki, ada üzerindeki en son yabancı asker gidene kadar Kıbrıs bağımsız olmayacaktır.

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi... UNUTULAN İŞÇİLER:

Kıbrıs'ın kuzeyinde ve güneyinde çeşitli iş kollarında çalışıp hayatlarını kazanan binlerce işçinin varlığından hepimiz haberdarız. Fakat bazı konularda özellikle Kıbrıs sorunu özelinde unuttuğumuz bir kesim işçi var ki, bunlar sadece hayatlarını kazanmak için Kıbrıs'ın kuzeyine gelmediler, onlara bazı güçler Kıbrıs halkını asimile etme görevini de biçtiler. Bunu yaparken bu güçler hem bu işçileri ucuz iş gücü olarak sömürüyor hem de nüfus aktarımında siyasi bakımdan kullanıyor. Bu bahsettiklerimizi yaparken, en az Kıbrıs Türkü kadar hatta daha fazla zarar gören, hor görülen, sömürülen yine bu işçiler oluyor.

"Kaçak" İşçi Olmak

Özellikle Kıbrıs'ın kuzeyinde "kaçak" işçi olmanın bedeli ağır, bu işçilerden biriyle sohbet ediyoruz, öncelikle basit gündelik sohbet ediyoruz, ister istemez yaşadığı yoğunluktan dolayı toplumdan izole oluşu, kopuşu hemen göze çarpıyor. Kıbrıs konusunda ülke çalkalanırken, bu insan çalıştığı yerden olayları ancak konu başlıklarıyla takip edebiliyor hatta bazen de hiç haberleri olmuyor. Güne nasıl başladığını bize şöyle anlatıyor: "Sabah saat dörtbeş- beş gibi ustalarımızın, araçlarını bizi aldıkları yere gitmek zorundayız." Bunu duyunca bir an duraksıyoruz, gözümüzün önüne bu işçinin çalıştığı saatler, yorgunluğu ve yatması gereken erken saat aklımıza geliyor ve ona bu yukarıda bahsettiğimiz "dış dünyadan izole olma" konusunda fazlasıyla hak veriyoruz, zaten biz bunları düşünürken o hemen söze giriyor, eğer devamlı bir iş sahibiyse, patronları istedikleri zaman onları işten çıkarabiliyor işleri diğerlerinden daha kolay, onları kimin alacağını, nereye gidip o gün nerde çalışacaklarını biliyorlar, ama böyle olmayanlara adeta bir pazar yerinde olduğu gibi sokağa çıkıp kendilerini almaya gelebilecek insanları bekliyorlar. "Nasıl yani?" diye düşünmeden edemiyoruz, eğer bu işçilerden biri o gün gündelik bir iş bulamazsa evine hiç ekmek götüremeyecek mi? Bizim sohbet ettiğimiz işçi devamlı bir iş sahibiydi, yani şimdilik. Nasıl bir devamlılık olduğunu o anlatıyor bize, en başlarda herkesin bu işçi pazarı denen yerlere gitliğini ve orada beğenilenlerin uygun

görülenlerin işe alındığını ve iş bitince veya patronların keyfi gelince onları işten çıkardıklarını anlatıyor. İnşaatla çalıştığını ve diğerlerine nazaran şanslı olduğunu ve en azından patronunun onun işini beğendiğinden onu devamlı tuttuğunu

henüz işten çıkarılmadığını öğreniyoruz.

Sendika mı ?

Konu işçi haklarından açılıyor ve sendikalaşmayı, oradaki haklarını anlatıyor işçiye, bize cevabı gerçekten doku-naklıydı: "Ne sendikası, biz buraya gelirken bunların başımıza geleceğini bilmiyorduk, işyerinde bize bir şey olsa orada bırakıp kaçacaklarımızdan korkuyoruz." Bunları duyunca siyasal çıkarları yüzünden yaşadığımız devletin ve geldikleri T.C devletinin neler yapabildiğini anlatmaya çalışıyoruz, ama bize siyasetten anlamadığını zaten hep bu siyasetçilerin onları bu hale getirdiklerini söylüyor, biz de ona, haklı olduğunu aslında bunları anlatmak istediğimizi söylüyoruz.

Kimlik Kartı ve Seçimler

Konu siyasetten açılınca anlatmaya başlıyor; bazı işçilere siyasetçilerin gelip vatandaşlık verdiğini ve bunun yıllardır sürüp gittiğini söylüyor, seçim dönemlerinde onlara gelip sizin daha iyi şartlarda olabilemeniz ve vatanın refahı için bunu yaptıklarını söylüyorlar, konuşmalardan anlıyoruz ki, bu insanların milliyetçilik aşıl-narak içinde bulundukları durum unutturuluyor ve kendilerine oy vermeleri hatta onlar için çalışmalarını sağlıyor. Konuştuğumuz işçi son dönemlerde bunun da artık işe yaramadığını direkt para dağı-tarak ya da ev eşyası dağıtarak insanların

kendilerine oy vermelerini sağladıklarını söylüyor. Onları buralara hiç bir haktan yararlanamayacak şekilde gelmelerini zorunlu kılmaları yetmiyormuş gibi, çıkarları için kullanmaya adaya geldikten sonra da devam ediyorlar.

Kimlik Alanlar da Kaçak!!!

Aralarında seçim dönemlerinde kimlik alanların da hala adeta kaçak işçi statüsünde çalıştığını öğreniyoruz. Bu işçiler ilk getirildiklerinde kimliksiz ve hiçbir hakkı olmadığından mecburen kaçak çalışıyorlar, fakat bu insanların yapacak başka bir meslekleri olmadıkları, emeklerini sattıkları, ekmeklerini kol gücünden çıkarmaları yüzünden iş verenler kimlik aldıktan sonra bile onlara sendika, sigorta gibi hakları vermiyor, hatta onları tehdit ediyor, dışarıda kaçak, sigortasını ödeme-den sendikada hakkını aramadan çalıştırabileceğim yüzlerce işçi var diyor, bunu direkt söylemesede davranışları ve yaptıklarıyla ima ediyor. Bunu nasıl mı yapıyor? Onu da öğreniyoruz. Eğer bir işçi kimlik kartı sahibi olduysa o yavaş yavaş gözden çıkarılıyor ve en sonunda da yerine bu işçilerin ilk oldukları gibi kimliksiz hiçbir hakkı olmayan ve ucuz olanları işe alıyorlar. Sigortasını ödemediği için karlı olduğu yetmezmiş gibi bir de işyerinde her hangi bir hakkının gasp edilmesine karşı da sendikayla birlikte mücadele edemiyor.

Kullanılmak...

Bu işçiyle sohbet ederken soruyoruz; hem sizi buraya kendi politik çıkarları için getiriyorlar hem de buradayken kullanıyorlar, önce vatandaş değilsen kaçak ve ucuz emek olarak kullanıyorlar vatandaş yapılmı-ca da sizlerden vazgeçip tekrar kaçak ve ucuz işçi bulup çalıştırılıyorlar, üstelik bazı kesimler tarafından horlanıyor, küçük görülüyorsunuz, bu çok adaletsizce, öyle değil mi ? "Evet" diyor işçi, "ama ne yapalım, nerde para kazanalım, benim iki çocuğum var onlara nasıl ekmek götüreyim, bunların farkına varmıyor değiliz, sizin anlattığınızın her şeyin değil ama "kullanıldığımızın" farkındayız, ama dediğim gibi, ben okumamışım, okuyamamışım işçi olmuştum bundan sonra da öyle olacak, elimden ne gelir ki" diyerek çaresizliğini anlatıyor.

İşçi Sınıfına İktidarı Teklif Etmek...

Artık arkadaş olduğumuz işçiye çaresiz olmadığını ve hakkını arayabileceği, tüm halka eşitliği getirebileceği bir mücadele olduğunu söylüyor ve ona sosyalizmi anlatmaya çalışıyoruz. Üretenin yönetmesi gerektiğini, eşitliği onların getirebileceğini anlatıyoruz, işçilerin önderliğinde bir devrim mücadelesi verilmesi gerektiğini ve basitçe, işçilerin asıl sahibi olduğu partiyi iktidar yapıp, yönetimi eline almasının halkları kurtaracağını söylüyoruz. Bize gülümsüyor ve "bize iktidarı mı teklif ediyorsun" diyor, biz de "evet" diyoruz, size bilinçlenmeyi, hakkınızı almayı ve hakları eşit şekilde dağıtmayı teklif ediyoruz, yani sizin iktidarınızı, işçi iktidarını teklif ediyoruz.

Bunun nasıl olacağını merak ettiğini söylüyor ve ona yine geleceğimizi ve ona bunun nasıl olacağını anlatacak kitaplar gazeteler vereceğimizi söylüyoruz, oku-

mayı bilmediğini söylüyor 30 yaşındaki işçi... Bir an mahcup oluyoruz, adeta utanıyoruz bunları yapanlar adına, ama yine de oraya geri dönmek üzere vedalaşıyoruz...

"Kaçak" İşçi soruyor !!!

Sömürüldük, ezildik,
kullanıldık....
Kandırıldık, hor görüldük...
Haklarımızı nasıl alacağız?

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Oportünistlerin Utanması Yoktur

1917 Yılı'nın 7 Kasım günü Rusya'nın o tarihteki başkenti St.Petersburg'ta, Tüm Rusya İşçi ve Asker Temsilcileri Sovyetler'i toplantı halinde. Dışarıda, sokakta, Bolşevik partisi önderliğindeki silahlı işçiler, kızıl muhafızlar, Bolşevik önderliği ve Sovyet yönetimini tek otorite olarak kabul etmiş Petrograd garnizonuna bağlı askerlerin de desteği ile ayaklanmış..

Kerenski'nin Geçici Hükümeti'nin bakanları teker teker tutuklanmakta, Kızıl muhafızlar Kışlık Saray'ı topa tutmuş. Dünya tarihi bir dönüşüme tanıklık etmekte.

İşte böyle bir ortamda bile, kendilerini sosyalist olarak yutturmaya çalışan oportünistlerin, dönelerin, burjuva kafalı sahtekarların, Büyük Sovyet toplantısında Bolşevikler'i nelerle suçlamakta olduğunu biliyor musunuz?

Devrime ihanetle!
Sosyalizm davasına ihanetle!
Darbecilik ve komploculukla!
Alman ajanlığı ile!
Sonuç? İt ürüdü, kervan yürüdü!
O gece Rusya'da iktidar proleteryanın eline geçti. Dünyanın ikinci sosyalizm deneyi başladı. Proleterya diktatörlüğü kuruldu, Kıbrıs'ta sosyalistler emperyalizme karşı mücadeleden halkın en geniş birleşik cephesini önmektedirler. Emperyalizmle bağları koparmadan ne Kıbrıs halkının ne de dünya halklarının barış ve huzura kavuşmasının

mümkün olamayacağını söylemekte-dirler.

Bu strateji şaşmaz bir şekilde halkımızın önüne konmuştur. Bu stratejiye hizmet edecek olan her politik çalış-ma sosyalistler tarafından desteklen-mektedir.

Annan planı temelinde emperyalist bir barış anlaşması bu yüzden desteklenmekte-dir. BMBP içerisindeki güçbirliği bu nedenle desteklenmektedir. BDH şemsiyesi altına yine bu amaçla girilmiştir.

BMBP içerisindeki güçbirliği ne yazık ki çok cılız bir sese dönüşmüştür. Sebebi, CTP'ye sadık örgüt liderliklerinin CTP'nin TC ile işbirliği politikasından dolayı yaşadıkları kafa karışıklığı ve nasıl bir tavır takınacak-larını bilememeleridir. Bekle ve gör denilen pasifist bir tutum içinde, CTP'nin barış görüşmelerinde alacağı sonucu beklemekte-dirler.

Halbuki sonuç alındığında birşey yapmak için çok geç olacaktır.

Biz sosyalistler emperyalist bir barışın bile masada değil sokakta elde edilebileceğini söylüyoruz. BMBP'nin kararlı bir şekilde mücadeleye girmesini, tüm güçleri barış yol-unda kavgaya sokmasını ve hatta BMBP anlayışını Kıbrıslı Rum halk içine de yayarak, Rumların da içinde yer alacağı bir BMBP yaratılmasının gerekliliğine inanıyoruz.

Bu mücadele CTP hükümetine karşı olmaz. Hatta Denktaş'a bile karşı değil. Bu mücadele, samimiyetle barış isteyenler için gerçek bir destek olur. Barışı elde etmek isteyenleri cesaretlendirir. Barış isteyenleri de caydırır, istemeyerek de olsa barış yap-malarını sağlar.

Ne yazık ki bunları anlayacak vizyondan yoksun CTP yönetiminin BMBP'yi pasifize etmesi sonucu BDH örgütlenmesi gerekli oldu. BDH bizim aslında bir referanduma

dönüştürdüğümüz 14 Aralık seçimlerinde, tüm baskı,dalavere ve komplolara rağmen, Kıbrıs'ın kuzeyinde yaşayan halkın çoğun-luğunun barıştan yana olduğunu tüm dünyaya göstermek, barış hareketinin güçlülüğünü ortaya koymak ve seçimden barış yanlılarının çoğunluğunu sağlamak, 1 Mayıs'a kadar çözüme ve barışa ulaşmak amacıyla kurulmuştur.

BDH mücadelesi ile barış yanlılarının gücünü kuruluğu günden seçim sürecinin sonuna kadar göstermiştir.BDH'nin bu başarısında sosyalistlerin, KSP'ilerin başrolü oynadığı inkar edilemez.

BDH adına meclise seçilenler hükümetçi-lık oynamak, milletvekilliği maaşı kapmak için değil, o kürsüleri halkın Kıbrıs'ta çözüm ve barışın elde edilmesine kadar sürdüreceği örgütlü mücadelesinin duyurulacağı bir prop-aganda platformu olarak kullanmak üzere oraya seçilmişlerdir. Bu mücadele süreci ancak referandumda gerek kuzeyde gerekse güneyde evet oyunun çıkması ve birleşik ortak vatan Kıbrıs'ın elde edilmesiyle sonuçlanacaktır.

Ne yazık ki seçim bittikten ve Kıbrıs barış görüşmeleri de başladıktan sonra BDH'nin yönetimindeki ekip, çözüm sürecinin tamamlan-dığını iddia ederek gerek kendi partilileri-ni, TKP'ileri, gerekse BDH'yı oluşturan diğer siyasi partiler KSP ve BKP'yi, sivil toplum örgütleriyle birlikte birtakım ayak oyunları ile ekarte etmiştir ve bu cephe örgütümüzü kendi kılığının bir partisine dönüştürmeye gir-işmiştir.

Halkın güçbirliğinin olduğu tüm ortamlar burjuva düşünceli sahte solcuların komploları ile dağıtılır, güçbirliği yıkılırken, ve KSP ısrarla güçbirliğini savunurken tüm oport-unistler koro halinde partimize çamur atmak-ta.

Bizi sosyalist olmamakla suçuyorlar!

Bizi emperyalist AB bünyesindeki bir çözüme evet dedikimiz için kendi inançlarımıza ters düşmekle suçuyorlar. En kötüsü, her türlü güçbirliğini inkar edenler, ya da pratikte işlerliğini yitirmesini sağlayanlar kendileri değilmiş gibi bizi sekter-likle de suçuyorlar.

Dilin kemiği yok ki, suçları! Oportunizmin utanması yoktur! KSP'nin ısrarla ve tutarlı bir şekilde ortaya koyduğu strateji ve taktikleri görmezden gelip, kendilerine has olan tüm rezillikleri bize bulaştırmaya çalışıyorlar. Ama bu maya tutmaz.

"Yerli Kerenski"ler, Kıbrıs görüşmelerinin başlamış olmasını, anlaşmanın yapılmış olması ile karıştırıyorlar.

Bir tanesi "geri dönüşü olmayan bir yola girdik" derken, öteki de "bu kez artık anlaş-ma olacağına inanıyorum" diyor.

Ben de bu beylere "umarım haklı çıkasınız" diyorum.

Görüşmelerin seyrini dikkatle izleyenler görüşmelerin sonunda gerçekleştirilecek olan referandumun çözüm ve barış yanlıları için kazanılması gereken ciddi bir mücadele süreci olduğunu görmemezlik edemez. Ankara'nın hedefi Kuzey Kıbrıs'ın TC ile bir-likte AB'ye girmesidir.

Halen sürmekte olan görüşmelerin bir anlaşma ile sonuçlanması, ve referandumun kazanılması tüm Kıbrıs halkının BMBP veya ona benzer bir çatı altında derhal örgütlen-mesi ve barış kararlılığını ciddi eylemlerle ortaya koyması ile mümkün olacaktır.

Şu anda ülkemizde politik nabız çok yük-sektir. Bu nedenle Rum, Türk tüm halkın güçbirliği, ortak mücadele cephesi kolaylıkla oluşturulabilir ve derhal oluşturulmalıdır.

Barış ancak halkımızın örgütlü mücade-lesinin bir sonucu olacaktır.

8 Mart'lar Kadının Demokrasi ve İnsan Hakları Mücadelesine Işık Tutacaktır

Ülkemizde kadın sorununun hiçbir zaman hükümet programlarında yer almadığı, sivil inisiyatif ve çeşitli kadın örgütlerinin ağır aksak çalışmalarıyla var olan, ancak 8 Mart gibi sembolik günlerde kadının yerinin tartışıldığı bir süreçten geçmekteyiz.

8 Mart dünya emekçi kadınlar Günü, emeğin sömürsüne karşı duruşun simgesi bir gün.

Yaşanan nice 8 Martlara karşı, kadının sömürülmesi, aşağılanması ve ezilmesine ilişkin mücadelesi geçmişten günümüze süregelen bir durumdur. Bu durum sosyalist temeller üzerinde kurulacak bir toplum düzenine ulaşmaya kadar da çözülmeyecektir.

Kadınlık, insanın cinsiyetini belirleyen fizyolojik bir farkla başlayıp yaşam sürecinde gelişip bütünlenen bir özelliktir. Kadın olmaksızın tamamen rasyonal bir olay.

Kadının bugüne kadar süren ezilme süreci doğal değil, tarihsel bir olaydır.

Tarih boyunca kadın, gerek dini inançlardan gerekse ekonomik ve politik yapılardan dolayı çeşitli roller üstlenmiştir. İlk toplumların üstün yaratıcıları, kadın, çocukları büyüten, üretime katılan, öncelikli kararları alan, doğanın gizemlerini çözüp bilen kadındır. Böylece kadın ilk çağlarda kendine özgü nitelikleri ve görevleriyle mitolojide yer alır. Anaerik dönemde kadın öncelikli bir otorite kurmuştur.

Özel mülkiyetin, ataerik aile yapısının, sınıfların ve devletin ortaya çıkması, kadının güçlüğünün de sonunu getirmiştir.

Engels'in söylemiyle, "Analık hukukunun yıkılışı kadın cinsinin büyük tarihi yenilgisi oldu; evde bile idareyi elde tutan erkek oldu, kadın aşağılandı, köleleşti ve erkeğin keyif ve çocuk

doğurma aleti haline geldi. Kadının özellikle Yunanlıların kahramanlık çağında sonradan da klasik çağda görülen bu aşağılanmış durumu, giderek süslendi, püslendi, aldatıcı

görünürlere sokuldu. Bazen yumuşak biçimler altında saklandı ama asla ortadan kalkmadı."

Kapitalist toplumlarda "ikinci sınıf" vatandaş olma durumu bütün kadınların ortak paylaştıkları bir yazgı değil, sınıfsal temelde bir olaydır. Kadınlar içinde bulunduğu sınıfın ayrıcalık ve ezilmesini o sınıfın erkekleriyle paylaştı. Erkek egemen toplum yapısının kadına biçtiği rollerin etkisiyle de daha da güçsüzleşti. Ucuz işgücü ordusunu çocuklarla birlikte oluşturdu.

Günümüz dünyasında kadın, toplam işgücünün üçte ikisini oluşturuyor. Dünyanın toplam gıdasının % 50'sini Afrika'nın % 80'ini kadınlar üretiyor. Buna karşılık kadın, dünyanın gelirininde ondan birine ve mal varlıklarının da % 1'ine sahiptir. Dünyada 2.5 milyar kadın yaşarken, yine aynı dünyada ekonomi ve politikaları belirleyenler erkeklerdir. Kadın sayısı parmakla sayılacak

kadar az.

Nüfusun yarısı kadın olan ülkemizde, elli kişilik parlamentoda kadın temsiliyeti % 2 dolaylarında. Yönetim kadroları yine erkek ağırlıklı. Üçlü siyasi kararlar erkekler için oluşmakta. Gerek Güney'de gerekse Kuzey'de ülke siyasetini belirleyenler erkeklerdir. Oysa Kıbrıs kadınlar, yaşanan her türlü sömür, savaş, yıkımlar ve bunların sonucu oluşan acı ve sefaletin bir parçası olmuştur.

Ülkede süregelen çözüm-süzlük ve beraberinde taşıdığı ekonomik krizlerle politik belirsizliklerden kaynaklanan işsizlik, yoksulluk ve göçlerden kadınlar da derin yaralar almıştır.

Özellikle son yıllarda bağımsız birleşik bir Kıbrıs için verilen demokrasi mücadelesinde kadınlar, geçmişte yaşadıkları sorunların öfkesiyle üzerlerindeki ölü toprağından kurtulup, çocuklarıyla, kardeşleriyle, eşleriyle, barıştan yana duyarlılığı olan genç ihtiyar tüm bireylerle birleşerek, meydanların sesi olmuş ve kalıcı bir barış istenciyle saflarda yerini belirlemiştir.

Bizler Kıbrıs Sosyalist Partisi Kadın Birimi olarak inanıyoruz ki kadınlar Kıbrıs'ta barış ve demokrasi mücadelesini daha da ileriye götürecek ve gerçek dayanışmanın, eşitliğin, insanca hakça bir düzenin özlemiyle sömürünün son bulduğu, emeğin en yüce değer olduğu, kendi kurtuluşunu da birlikte getirecek olan sosyalist bir düzen için de mücadelesini sürdürmeye devam edecektir.

8 Martlar mücadelemize ışık tutacaktır.

KSP Kadın Birimi

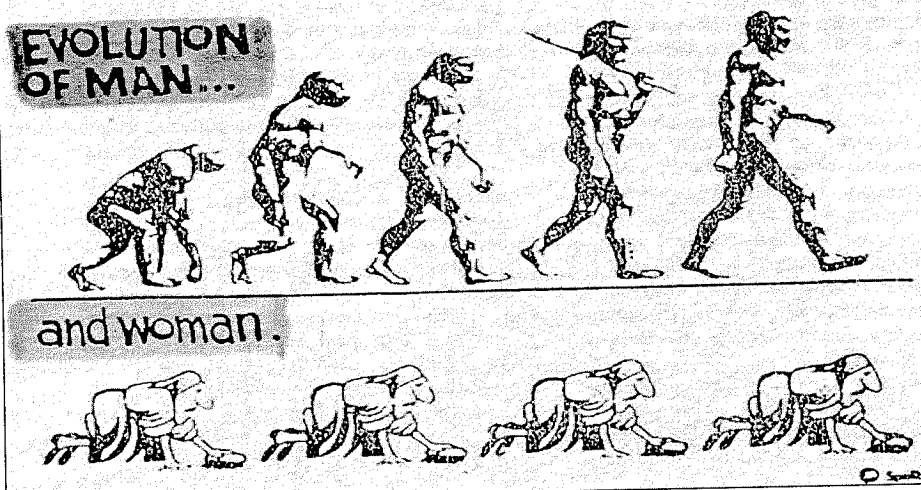
Kıbrıs Sosyalist Partisi Kadın Birimi'nden 8 Mart etkinliğine davet

Kıbrıs Sosyalist Partisi(KSP) Kadın Birimi, yaptığı açıklamada 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeniyle Arabahmet Kültür Evi'nde 8 Mart'ın anlamı ve önemiyle ilgili içinde şiirlerin, konuşmaların, panelin ve kısa bir film gösteriminin olacağı bir gece düzenleyeceğini bildirdi.

Saat 20:00'da başlayacak olan gecede Rum ve Türk emekçi kadınların da yer alacağı, "Kıbrıs Kadınının Barış Sürecindeki Yeri" konulu panelin de yapılacağı bildirildi.

Tüm Kıbrıs ve dünya emekçi kadınlarının 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlayan KSP Kadın Birimi, kadının her yerde, her mücadelenin içinde yerini en ön saflarda alması gerektiğini bildirdi.

"Kadınım
İlk incir yaprağı
Yere düşeli beri"
Nenem anneme
Annem bana
Ben kızım
Hep aynı yalanı söyledik
Tekrar tekrar yaşanmış bir acı
Ölüm ve diriliş... tekrar tekrar...
Kan... kanama... dişilik
Dişi yumurta... sperm
Eriş ile dişi
Tek bir hücre
Binlerce hücre ve çelişki...
Tekrar tekrar... binlerce
Yalan, ihanet, bekaret ve hakaret
Birikti... birikti sorular
Yüzyıllardır...
Yanıt yok
Yanık yok
Sabır... sabır...
Yüzyıllardır kara taşı çatlatır
İnsan yüreğini çatlatmaz sabır...
Sabır... sabır...
Boynumda bir taş
Ağır mı ağır
Önce adımı aldınız ayrıca
Sonra gölgemi...
Hep gölgesiz yürüdüm durdum
Ağladım, güldüm...
Sonra vücudum talan...
Tarlan gibi gördün
Ekip biçtin dilediğinçe
Dilediğinçe hırpalayıp dövdün
Dedem nenemi
Babam annemi
Ve sen beni

NERİMAN CAHİT
"ANASU" KİTABINDAN

Nazlıca

Nazlı Şahin

KİM İZİN VERİR KENDİLERİNE KİM!!!

Ben kadını
Adım kadın
Yaşamı ben doğururum
Sevgiyi ben yeşertirim
Erkeğimin yanında omuz başında
Barış kavgasını ben veririm
Ve özgürlük bayrağını
Ben taşıyorum doruklara...
Soruyorum sizlere;
Kim ikiye böldü yurdumu?
Kim çıkardı bu ırkçı şarlatanları
ortaya?
Kim güçlendirdi onları?
Kim silahlandırdı, donattı?
Kim çaldı doğurduklarını yaşam-
dan?
Kim aldı omuz başımı bedenimden?
Ve sevgiyi yeşerttiğim,
Yasemenleri kim siyaha
dönüştürdü,
Kar beyaz renginden? Biliyorum.
Şimdi çıktı sahneye birileri, benim
adıma, yurdum adına konuşurlar.
Bunca acıyı ve göz yaşını bana
yaşatanlar, benim savcım, yargıcım
olabilirler mi?
Benim adıma kararlar alabilirler mi?
Kim izin verir kendilerine kim!!!
Köle gibi alınıp-satılmamak için,
erkeklerle eşit şartlarda yaşamı
kucaklamak için,
cinsel meta olarak görülmek için,
çocuklarını korkusuzca barış dolu
yarınlara yetiştirmek için,
insanı dar ve aptal kafalı kılan özel
mülkiyet hırsını yaşamamak için,
üretken bir toplumun, eğitilmiş bireyi
olmak için,
varlığının en doğal halini yaşaya-
bilmek için, emperyalizme izin ver-
meyeceğim.
Dünya kadınlarıyla elele,
Anti-Emperyalist Bağımsız ve
Birleşik bir Kıbrıs için sonuna kadar
mücadele edeceğim.
8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar
Günü kutlu olsun.

YAĞMURLA GÜNEŞ ARASINDA KADIN OLMAK...

Onlar; gün doğumundan, gün batımına dek ayakları, elleri topraktan kesilmeyenler...

Onlar; pirinç tarlalarında elleri sudan çıkmayanlar, ya da bir kova su bulabilmek için 4 saat yol yürüyenler...

Onlar; toprağı çapalarken, kendilerini çocukluktan yaşlılığa geçmiş buluverenler...

Onlar; sırtlarında taşıdıkları bebekler büyümeden ettikleri tohumların büyümesini bekleyenler...

Onlar; sırtlarında taşıdıkları yükü (suyu/odunu/samanı/buğdayı) sat-salar bile paraya çeviremeyenler...

Onlar; sırtlarında taşıdıkları bebekler, çocuklar, yüklerle, hep toprağı eğilmekten belleri hep bükük olanlar...

Onlar; dünyayı doğurup da kendileri hiç doğmayanlar...

Onlar; kırsal alanların kadınları... Sayıları milyonlarca...

"Onlar ki toprakta karınca, suda balık, havada kuş kadar çoktular/ korkak, cesur, cahil, hakim ve çoktular"

Zeynep Oral'ın
KADIN adlı kitabından

Parka

Ziya Çelik

Elveda BDH

Yenilerde bir film çıktı piyasaya...

Adı, "Elveda Lenin"...

Ben filmi izleyemedim.

Ama filmle ilgili okuduklarıma göre, Berlin Duvarı'nın yıkıldığı dönemde ölüm döşegindeki komünist bir kadının oğlu, annesinin üzülmemesi için, sanki sosyalizm hala devam ediyormuş, ülkeyi emperyalizm ele geçirmemiş gibi davranıyor, kapitalist vahşeti, o günkü koşulları, emekle, kanla kurulmuş Doğu Almanya'nın yıkılışını annesinden gizlemeye çalışıyor, bunun için binbir takla atıyor.

Tabii, filmin burjuva propaganda aracı olarak kullanıldığı da yapılan eleştiriler arasında ama şimdi konumuz filmin bu yönü değil.

BDH ne için, hangi amaçla kurulmuştu?

"Ben değil biz diyenlerin örgütü" idi

BDH...

"Halkın birlikte mücadele isteminden, İnönü Meydanı'ndaki sinerjiden" doğmuştu BDH...

"Çözüm kadar birlikte mücadele" için kurulmuştu BDH...

"Farklı dünya görüşlerinden de olsa

sosyal demokrati, sosyalisti, çözüm ve barışı elde etmek için bir araya gelmişler"di BDH'da...

Mustafa Akıncı ve tayfası ne yaptı?

Etrafına topladığı birkaç sosyal demokrat- la irade birliği sağlanmadan BDH'yi oluşturan sendikalar, sivil toplum örgütleri ve siyasi partilerin haberleri olmadan BDH'dan dışla- yarak Akıncı partisi haline dönüştürdü.

Onbinleri kucaklayan bu örgütü kendi potalarında eritmeye çalıştılar.

CTP'nin seçim zamanı birliğe yanaşma- mak için binbir türlü teori, mazeret uydur- duğu gibi, Akıncı ve ekibi yine binbir maz- eret uydurarak, küçük hesaplar, bencil çıkar- lar, burjuva ihtiraslarla BDH'yi sosyal demokratların, liberallerin örgütü haline getirdiler.

Sivil inisiyatif olgusunu hasıraltı ederek, birlikte mücadeleye bir darbe de onlar vurarak zavallı burjuva hastalıklarına ilaç ürettiler.

Aferin size!

Hani çözüme kadar birlikte mücadele edecektik?

Hani halkın birlikte mücadele istemiyle

kurmuştuk bu örgütü?

Yoksa adada çözüm mü gerçekleşti, yoksa halk artık birlikte mücadele istemiyor mu?

Biz bu süreci taktiksel bir manevrayla destekledik.

Hem de tüm gücümüzle, özverimizle, fedakarlığımızla...

İlerde yine böylesi oluşumları destekler- iz.Ama iş bizleri stratejimizden koparmaya, burjuva ideolojinin peşine takıp, Akıncı ve çevresinin tayfası yapmaya gelince işler değişir baylar!

Maskaralığa alet, ahlak dışı politikanın unsuru olacağımızı mı sanmıştınız?

Yanıldınız!

BDH, barış isteyen halkın örgütüydü. Sizlerin küçük, hastalıklı, bencil çıkar- larınızın örgütü değil!

Ancak bizler, sizlerin bu tutumu karşısın- da verdiğimiz oyları, harcadığımız enerjiyi, emeği sizlerden geri istiyoruz!

Sizlerin burjuva çıkarları gerçekleşsin diye vermedi bu halk oylarını!

Ve sakın "Elveda Lenin" filmindeki gibi, hiçbir şey değişmemiş, BDH hala halkın

örgütüymüş gibi insanları kandırmayın!

Gerçekler acıdır ve tokat gibi suratınıza çarpar!

BDH bundan sonra, liberal Akıncı ve tay- fasının partisidir.

Filmdeki gibi taklalar atmayın!

Gerçekleri yalanla, demogojikle gizlem- eye çalışmayın!

Halk herşeyi gördü, görüyor.

Filmdeki çocuk, ölüm döşegindeki annesinin üzülmemesi, yıkılmaması için gerçekleri gizliyor, "numara yapıyor"du.

Ama biliniz ki, ne bu halk ölüm döşegindedir, ne de sizler halkın üzülmeme- si için numaralar yapıyorsunuz!

Düşündüm de filmdeki çocuğu takdir etmek gerek...

En azından annesinin son günlerini üzülmekten geçirmesi için çabaladı.

Ama sizler, halkın birliğine bir darbe daha vuranlar olarak hiçbir zaman takdirle anıl- mayacaksınız.

Elveda BDH!

Herşey halkın birliği için!

TOPLUMSAL UZLAŞMA VE BURJUVA HAM HAYALLER!

Geçen sayıdan devam ediyor

Bir ülkedeki çeşitli uluslar, dünyadaki çeşitli uluslar ve ülkeler arasında "toplumsal uzlaşma" elde edebilmek, uluslar ve ülkeler arasında çatışmalara son verebilmek de doğrudan doğruya, söz konusu uluslar ve ülkeler saflarındaki sınıfsal antagonizmalara son verebilmekten geçer. Kendi varlıkları, toprak dahil üretim araçlarının mülkiyeti üzerine şekillenmiş sınıfların hakimiyeti altında yaşayan uluslar saflarında, tüm diğer uluslara karşı düşmanlık, mümkünse onların topraklarına ve diğer zenginliklerine el koyma eğilimi, emperyalizm, kaçınılmaz bir siyasi eğilim olarak ortaya çıkar. Bu eğilim iyi niyetlerle, isteklerle üstesinden gelinebilecek bir eğilim değildir. Bu eğilime son vermek için, burjuvazinin iktidarına son vermek gereklidir. Bu olgu sadece 1917 Ekim Devrimi'nin zaferi, ve Sovyet prole- taryasının Sovyetler Birliği'nde oluşturduğu uluslar arasında kardeşlik ve dayanışma, uluslar arasında gönüllü işbirliği üzerinden, olumlu olarak değil, aynı zamanda Sovyetler Birliği'nin emperyalizm ve vatan hani hırsız Troçkist bozmaları tarafından çöktürülmesi süreci ve çöktürülmesi ile ortaya çıkan ulusal çatışmalar üzerinden de, olum- suz olarak tekrar ispatlanmıştır.

CTP ve YeniDüzen yazarlarının, CTP başkanı Talat'ı takiben izahlı toplumsal uzlaşma talebi, tıpkı CTP ve AKEL'in toplum- sal, ve de "ulusal" uzlaşma talepleri gibi sert kayalara çarpacaktır. Bir yandan emperyal- ist, barbar, katliamcı burjuvaların sert kay- alarına, öbür yandan bu olgulara karşı, bur- juvazinin insanlık düşmanlığına karşı savaş- maktaki kararlı olan, başka türlü daha da kötü durumlarla düşüleceğinin bilincinde olan komünistlerin ve işçilerle yoksul köylülerin sert kayalarına çarpacak, ve darmadağın olacaktır.

CTP'nin ele aldığı, ve Kıbrıs'ta milli ve dini düşmanlıkları körükleyen burjuvalar, ve burjuva ve dini bürokratların ürünü olan milli düşmanlıklar, bu nedenle yaşayamayan 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yaşatılmasının yolu, elde edilmesi imkanız olan burjuva şartlarda toplumsal uzlaşma değildi. Onun yolu, toplumsal uzlaşmayı imkansız kılan yerli ve yabancı burjuvaların ülkemiz üzerindeki hakimiyetine, ve onların bu hakimiyetlerini korumak amaçlı olarak yol açtıkları çatışmalara son vermektir. Onların oynacağı olmamak, halkımızın onların oynacağı olmasını önlemektir. CTP'nin ileri sürdüğü toplumsal uzlaşma teorileri ancak ve ancak ileride de aynı durumlara düşmemiz için zemin hazırlar. Başka bir işe de yaramaz!

Sürmekte olan Annan Planı temelli görüşmelerden bir anlaşma sonucu ortaya çıkarsa, bu yeni anlaşma temelinde barışı

elde etmek, ülkemizi bir barış ve demokrasi yuvası haline getirmek için "Toplumsal Uzlaşma" teorisi, ilerideki çatışmaların bur- juvaların düzenlediği çatışmalar olarak ortaya çıkmasını önlememizi imkansız kılıp, bizi kısır döngü içinde burjuva çatışmalarda taraf tutan reziller, ülkelerinde barışı ve demokrasiyi elde edememiş ve de ede- meyecek zavallılar konumunda bırakır.

KSP'nin, halkımıza böylesi bir gelecek hazırlanmasına izin vermeyeceği iyi bilin- melidir! 1960 Anlaşmalarının olduğu gibi, bugününlerde elde edilmesi mümkün bir anlaşmanın yaşaması, ülkemizde milli ve dini temellerde çatışmaların önlenmesi için gerekli olan şey toplumsal uzlaşma değildir. Gerekli olan şey var olanın toplumsal uzlaş- ma değil, toplumsal, sınıfsal çatışma olduğunun, bu çatışma içinde yer alan bur- juvazinin gerici ve katliamcı karakterinin kavranması, onun bu karakterine uygun faaliyetlerine karşı toplumumuzun hazırlan- masıdır. Bize gerekli olan toplumsal uzlaş- ma değildir. Enternasyonalizmdir. İşçilerin enternasyonalizmi! CTP, elde edilecek anlaşmanın garantör ülkelerin çıkarlarının uzlaştığı nokta, bununla bağlantılı olarak toplumlarımızın çıkarlarının uzlaştığı nokta olduğu "olgusunun" artık herkes tarafından görülmesini istiyor. Bunu göremeyenler ola- bilir, ama partimiz bunu yıllar öncesinden görmüş ve ortaya koymuştur. Şu farklı söy- leyişle: "BM çatısı altında, federal, birleşik ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisi ancak ve ancak şu veya bu burjuva-emperyalist kes- imin kendi çıkarlarını diğerlerine empoze etmesi, böylece onlar arasında geçici bir uzlaşmanın, güçler dengesindeki değişiklik- le değişecek olan bir empozenin ortaya çık- ması sayesinde mümkündür. Yani partimiz bu sorunu "toplumsal uzlaşma" değil, emperyalistler arasında empozeye dayanan bir uzlaşma, ve de tabii ki ülkemiz ve halkımıza tam bir empoze olarak ele almıştır. Ve tüm partilerimizi bu siyasetten kopmaya, Anti-Emperyalist Bileşik Cephe siyasetini desteklemeye çağırmıştır.

"BM çatısı altında, federal, birleşik ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisinin varmak zorun- da olduğu yer CTP ve YeniDüzen tarafın- dan açıkça ortaya konmuştur. Bu temelde bir anlaşma ancak ve ancak garantörlerin (ve diğerlerinin) ve onların ülkemizdeki hamasi burjuvalar ve burjuva ve dini bürokrasinin çıkarlarının kesişme noktasın- da, bunların bizlere yapacakları empoze üzerinden mümkündür.

CTP "BM çatısı altında, federal, birleşik ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisini kabullenip de, onun sonuçlarını kabullenmez ayakları- na yatan bu stratejinin savunucusu tüm diğer guruplara toplumsal uzlaşma önermekte- dir (bize değil -CTP ve tüm diğerleri bizim

bunu kabullenmeyeceğimizi iyi bilirler).

Gel gelelim bu stratejiyi savunanlar saflarında-ve de onlarla bu strateji karşıtları arasında- toplumsal uzlaşma elde etmek dev- eye hendek atlatmaktan da zordur. Bunu en iyi bilen de bizim partimizdir, çünkü bu kes- imleri kendi stratejileri çerçevesinde birleşm- eye en çok ve kararlı ve istikrarlı bir şekilde zorlamış olan bizim partimizdir. Bu strate- jinin ve çeşitli yorumlarının sadece ülke çapında (güney/kuzey arası) değil, ülkenin tek tek parçalarında da halkımızı ve partiler- imizi böldüğü, çünkü bu stratejinin çeşitli ve karşıt burjuva çıkarları uzlaştırmaya üzerine inşa edildiğini partimiz teorik ve pratik olarak ispatlamıştır.

Aynı zamanda partimiz, halkımız saflarında barış ve demokrasi güçlerinin bir- liğini elde etmek için, halkımızın bu amaçla örgütlü, mücadeleci ve birleşik gücünün oluşturulmasının şart olduğunu da ortaya koymuştur-ve bu strateji taraftarı partilerimiz tüm teori ve pratikleriyle bu çabayı da engellemek konumunda durmuşlardır. Çünkü bu stratejinin kaçınılmaz sonucu bur- juva güçlere, hele hele dış burjuva güçlere dayanmak, sorunları onların çözmesini bek-lemek, yani YeniDüzen yazarlarının dey- imiyle tüm bu yerli ve yabancı burjuva- emperyalist güçlerin çıkarlarının çakıştığı anı beklemek siyasetidir. Kendini farklı söylemlerle ifade etse de, bu siyasetin savunucularının tümünün vardıkları nokta- bizim kuzeyli güneyli burjuvalarımız, onların sağcı partileri dahil-bundan, yani birlerinin empozelerine boyun eğmeyi, ve de "Kıbrıs Sorunu'yla" ilişkili tüm güçlerin bu empozelere boyun eğmelerini, o anı bekle- mekten geçer. Yapılan tüm faaliyetler bu sonucu elde etmeye odaklıdır. Ve de bu toplumsal uzlaşma, yani tüm o güçler arasında uzlaşma temelinde olduğundan, o güçleri kızdıracak, pardon, onların uzlaş- malarını zarara uğratacak hiçbir eylem ve siyaset türü kabul değildir. Bu strateji son tahlilde, bir yandan tüm o güçlerin çıkar- larının kesiştiği anı ve noktayı beklemek mantıklı sonucuna varırsa, öbür yandan da tüm anti-emperyalist siyasetlerin yenilgiye uğratılmasının gerekliliği mantıklı sonucuna da varır.

Partimiz, KSP, burjuva-emperyalist şart- larında da olsa barışın elde edilmesi için elin- den geleni yapmıştır. Yapacaktır da. Ama, tüm bunlardan partimizin toplumsal uzlaş- ma teorisi ve siyasetini savunduğu, birlik- teliği ve barış ve demokrasiyi imkansız kılan bu siyaseti savunduğu sonucu çıkartılamaz. Elde edilecek anlaşmanın yaşayabilmesi için halkımızın milli ve dini düşmanlıkları yadsyan, barış ve demokrasi için militan ve enternasyonalist, örgütlü ve mücadeleci bir birlikteliğinin oluşturulması zorunludur. Bu

çabanın burjuvazi ve emperyalizm tarafın- dan hoş görülmeceği, önlenmeye çalışılacağı, yani burjuvazinin, emperyal- izmin toplumsal uzlaşmayı elde etmek için gidilmesi gereken yere, tüm burjuva çıkar çatışmalarının, tüm dini çıkar çatışmalarının, tüm emperyalist çıkar çatışmalarının imkan- lılığı noktasına gitme çabasına izin ver- meyecektir. Barış ve demokrasi şartlarında halkımızın gideceği yer kesin olarak budur. Burjuvazinin kabul edemeyeceği bir yerdir bu. "Eşyanın tabiatı böyledir" der Türkiyeli devrimçiler. Sınıf mücadelesinin mantığı budur. İyi niyetlerle, isteklerle yok edile- meyen mantık budur.

Partimiz, anlaşma elde edilirse, anlaş- manın yaşaması için tüm işçi sınıfımızı tek bir çatı altında birleştirmek, işçilerin önder-liğinde barış ve demokrasiyi korumak için elinden geleni yapacaktır. Bu, burjuvalara, emperyalistlere, onların burjuva-dini bürokratlarına toplumsal uzlaşma açık çekini vermek, onlara teslim bayrağını çekmek değildir. Tam tersine. Çıkarları barış ve demokrasiden, birlikten yana olan halkımızın, barış, demokrasi ve birlik amaçlı birleşik gücünü örgütleyerek onların barış, demokrasi ve birlik düşmanı amaçlarına karşı direnen ve savaştan örgütlü bir güç oluşturmak, ve bu güçle onların tehdit etmek demektir.

Balta girmemiş ormanların vahşi hayvan- larına, geçtik başka türden hayvanları, kendi türlerini bile yiyen bu hayvanlara, burju- valara, teslim olmak isteyen teslim olsun. Biz ne kendimizi ne de halkımızı onlara tes- lim edemeyiz. Tekrar tekrar ve de hayvanlar tarafından hayvanca yenmeye taham- mülümüz yoktur!

Barış, demokrasi ve birlik için, barış ve demokrasiyi her şart altında savunarak örgütlenmek ve halkımızı örgütlemek. İşte bizim bu anlaşmayı-tıpkı 1960 anlaşmasının- da olduğu gibi-savunma ve koruma yön- temimiz budur. Toplumsal uzlaşma siyaseti yenilginin, varılacak anlaşmanın burjuvalar ve emperyalistler tarafından kendi amaçlarıyla bozulmasının, halkımızın milli ve dini temellerde kırılmasının aracıdır!

Yugoslavya'yı ve Sovyetler Birliğini unut- madık biz. Unutanlar halkına ihanet eder!

Burjuvazinin tüm dünyada uyguladığı ayak oyunlarını ve vahşeti gayet iyi görmek- teyiz. Burjuvazinin ve proletaryanın tarihini de iyi biliriz. Hitler'in önü, toplumsal uzlaşma teorileriyle açılmıştı!

Partimiz KSP bugünlere kadar barış ve demokratik yöntemlerdeki kararlılığından şaşmadan sınıf mücadelesini geliştirmenin yollarını nasıl bulduysa, halkımızın birliğini geliştirmenin yollarını nasıl bulduysa, önümüzdeki dönemde de bunu başaracak- tır.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

İngiltere Üniversite Eğitim Görevlileri Grevde

Üniversite eğitim görevlileri sınav sonuçlarını değerlendirmeyi ret ediyor. Öğrencilerin mezuniyetleri, boykot ve grev neticesinde ertelenecek.

Üniversite Eğitim görevlileri Birliğinin (The Association of University Teachers-AUT) açıklamasında maaşların kabul edilebilir bir standarda getirilmediği takdirde üyelerinin sınavları erteleme haklarını kullanacaklarını belirtti.

İskoç eğitim görevlilerinin bir günlük grevleri ülke çapında hafta boyu yapılan eylemlerin parçası oldu. AUT açıklamasında, üyelerinin %6.44'lük artış talebinin işveren tarafından hakaret olarak algılandığını belirtti.

AUT Genel Sekreteri Sally Hunt binlerce dersin iptal edildiğini ve tüm ülke çapında yüzlerce fakülte derslere girme yasağının uygulandığını belirtti.

Pazartesi günü Galler'de, salı İngiltere'de, çarşamba ve perşembe günleri ise İskoçya'da öğretim görevlileri greve girdi. Çarşamba ve cuma günü de Kuzey İrlanda eğitim görevlileri greve gitti. Bu grevler neticesinde üniversitelerin %44'ünde derslerin ciddi şekilde etkilendiği bildirildi.

Tüm bu eylemlerin, Öğrenci Sendikası (NUS) üyelerinin hafta boyu yapacakları eylemlerle denk gelmesi, tüm eğitim sisteminin tümü ile alt-üst etti.

Öğrenciler de talep edilen harçların akıl almaz artışına karşı ayağa kalktı.

Hem öğrenciler hem de öğretmenler eğitimin pazar alanına döndüğü görüşünde.

Hafta boyu süren eylemlerde üniversite önlerinde öğretim görevlileri sembolik diplomalar satılar ve öğrenciler de sembolik borç senetleri ile bu diplomaları satın aldılar.

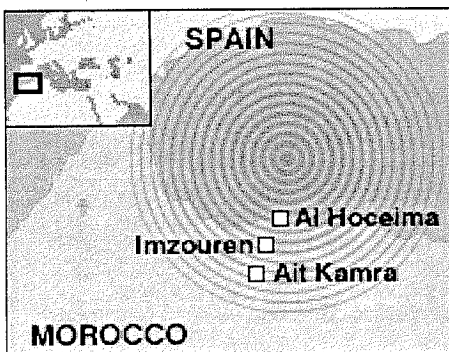
Kuzey İrlanda'da çarşamba günü yapılan ilk grev neticesinde 1,600 eğitim görevlisinin greve katılması ile 30,000 kadar ders ertelenmek zorunda kaldı.

İki kademeli olarak önerilen maaş artışının kabul edilmemesi işlerin uzaya-çağının göstergesidir.

Fas Depremzedeleri Sokaklarda Haklarını Aradı

1,000 kadar depremzade sokaklara dökülerek kendi devletlerinden yardım talebinde bulundu. Devletin depremzedelere cevap: Askeri saldırı!

Geçtiğimiz hafta içinde sokaklara dökülen Fas halkı devletten para ve yardım beklerken karşılarında askeri buldu. Aralarında yaşanan şiddetli çatışmalarda birkaç kişinin yaralandığı görüldü. Geçtiğimiz hafta yaşanan deprem neticesinde 571 kişi hayatını yitirmiş ve 400

kadar kişi de ağır yaralı olarak kur-tarılmıştı. Depremzedelere yabancı kaynaklı yardımlar devlet görevlileri tarafından gasp edildiği ve halka ulaştırılmadığı gelen bilgiler arasındadır.

Yabancı gazetecilerin verdikleri rapor-larda depremzedelere gönderilen yiyecek, çadır ve yorganların 'kaybolduğu' belirtildi. Devlet görevlileri ise bunu yalanlamakta ve çadır kurduklarını iddia etmektedirler.

Kaymakamlıklar önünde toplanan halk yardım değil, karşısında askeri buldu.

Depremi en ağır olarak yaşadığı Al-Hocemia, Imzouren ve Al-Kamra'da sokaklara dökülen halk devletten yardım alamadıklarını belirttiler.

Valilikler ve devlet dairelerinin önünde toplanan halk tepkilerini dile getirdiler ve "Fransa, İspanya ve Amerika'dan gelen yardımlar ortada, ama bize gelmemekte" şeklinde slogan attılar.

Dağlık bölgelerdeki yerleşim alanların-daki evlerin %90'ı çöktü. Buna rağmen devletten beklenen yardımlar bir türlü bu bölgelerde mağdur olan insanlara gitmedi. Avrupa Devletlerinden gelen yardımlar ise devlet tarafından gasp edildiği açıkla-maları ortalığı daha da karıştırdı.

Haiti'de İsyancılar Durdurulamıyor

Ekonomik yıkım geçiren ve devlet organlarındaki yolsuzluklara isyan eden Haiti halkı başkan Aristide'nin istifasını talep etti. Halkın bu talebine kulak tıkayan Aristide yönetimi halkın gösterilerine cop ve silahla karşılık verdi.

Hükümetin bu vurdumduymazlığına ve saldırısına karşı isyan eden halk kasaba kasaba kontrolü ele geçirmeye ve varlıklı olanların mallarını yağmalamaya başladı. Son haftalarda meydana gelen çatış-malarda isyancılar üç büyük kenti ele geçirdiler. Ancak yabancı kaynaklar Aristide taraftarlarının başkentte barikatlar kurmaya ve gelişigüzel katliamlar yap-maya devam ettiklerini bildiriyor. Öte yan-dan ABD Haiti'deki vatandaşlarını ve büyükelçilik çalışanlarını tahliye etme gerekçesiyle ülkeye üç adet askeri gemi göndermeyi planladığını açıkladı. Haiti'ye gönderilecek olan deniz kuvvetleri gücüne 2,000 civarında deniz piyadesi ve helikopter taşıyan bir geminin öncülük edeceği bildiriliyor. Fransa'nın ise eski sömürgesi Haiti'de ABD'nin gücünü kıs-mak için girişimlerde bulunduğu ve arabu-luculuk yaparak isyana son vermeyi amaçladığı bildiriliyor.

29 Şubat tarihinde isyancıların başkent Port au Prince'e girmeye karar ver-melerinden sonra Başkan Aristide ülkeyi terketti. ABD destekli isyancılar, 1 Mart günü başkenti ele geçirdiler.

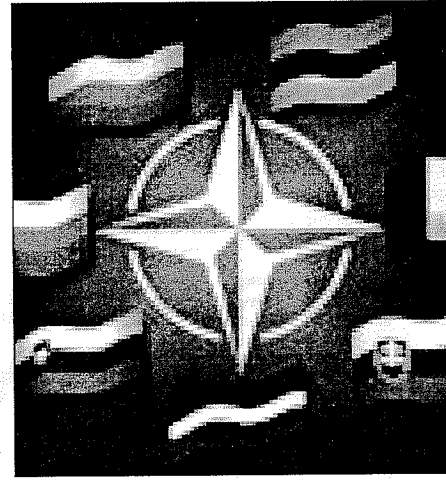
AB-ABD Ticaret Savaşı Kızışıyor

Avrupa Komisyonu'ndan gelen haber-lere göre ABD'den ithal edilen bir dizi ürünün gümrük vergilerinin artırılacağı bildiriliyor. AB gümrük vergilerini artırma mazeretini, ABD hükümetinin bir dizi fir-masına aşırı derecede verdiği destek olarak gösteriliyor. Son üç yıldır ABD ekonomisi durgunluk yaşadığından ABD hükümeti dünya ticaret örgütünün öngördüğü çerçevede dışında bir dizi fir-maya mali destek sağlıyor. Bunlar arasın-da Microsoft ve Boeing gibi Amerikan fir-malarının vergi muafiyetleri de var.

NATO Doğuya Açılımını Şimdilik Tamamlıyor

Soğuk savaşın sona ermesi ile birlikte bir dizi doğu Avrupa ülkesi NATO'ya üye olmak için girişimlerde bulundu. AB'ye katılacak on ülkeler arasında olan bu üyeler 2 Nisan'da gerçekleştirilecek dışişleri bakanları seviyesindeki toplantıda resmen NATO üyesi olacaklar. Böylece NATO 26 ülkenin oluşturduğu bir askeri ittifak konu-muna dönüşecek. NATO'nun büyümesi ile beraber mevcut NATO sınırları ötesinde askeri operasyonları ele almak için hazi-ran ayında İstanbul'da toplantı düzenleniy-or.

Bunlar arasında NATO'nun Afganistan ve Bosna'daki rolü de ele alınacak. Baltık

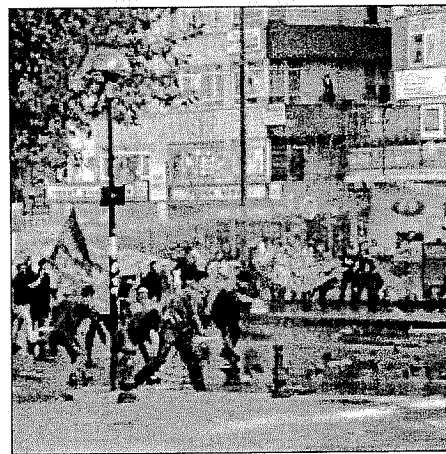

ülkelerinin de bu yeni üyeler arasında olması Rusya'yı şimdiden rahatsız etti.

Rusya hükümeti, NATO'yu, Letonya ve Litvanya üzerinden AWACS erken uyarı uçağı uçurarak Rusya'nın askeri tesisleri hakkında casusluk yapmakla suçladı.

Türkiye'de Yeni Öğretim Dönemi, Yeni Baskılar

Bursa Üniversitesi'nde barikatlar kuran jandarma keyfi olarak kimlik denetimine başladı. Fen-Edebiyat fakültesi önünde kimliğini göstermek istemeyen öğrenciler jandarmanın tacizine uğradılar. Bazı öğrenciler ise kimliğini göstermediği için karakola götürülerek üst araması ile psikolojik baskıya maruz bırakıldılar.

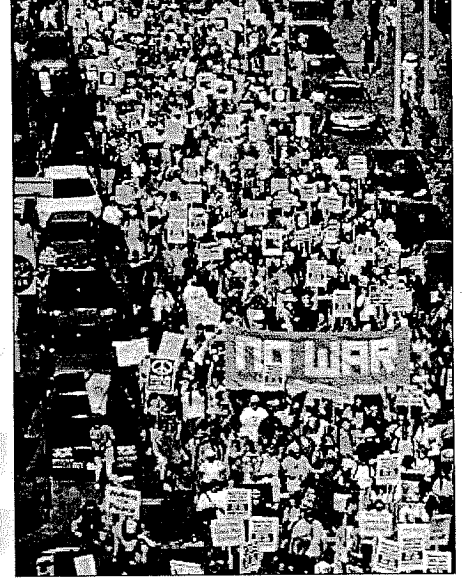

Diğer yandan Osmangazi Üniversite-si'nde konferans için gelen TC Eğitim Bakanı'nın rahat konuşma yapabilmesi için konferans salonuna bazı öğrenciler sokulmadı. Üniversiteden gelen haberlere göre polis üniversite rektörüne bir liste vererek bu öğrencilerin konferansa alınmamasını talep etti.

Rektör de talimata uyarak, önceden davet alan öğrencileri dahi bakanın konuşma yapacağı konferansa almayarak öğrencilerin tepkilerine neden oldu. Demokrasiden söz eden rek-törler ve AKP hükümeti belli ki hükümet politikaları-na karşı muhalefet edecek kişilere taham-mül edemiyorlar.

20 Mart'ta Dünya Çapında Savaşa Karşı Protesto Eylemleri

Irak'ın işgalinin yıldönümü olan 20 Mart günü tüm dünyada savaşa karşı koalisyonların düzenleyeceği mitingler ve gösterilerle protesto edilecek. Avrupa, Amerika, Asya ve Uzak Doğu ülkelerindeki barış yanlıları ABD ve İngiltere'nin Irak'ı sahte gerekçelerle işgali kınanacak. Kampanyanın bir parçası olarak Bush'u

görevden almak için imza kampanyası da düzenleniyor. Kampanyanın ilk haftasında 300,000 kişi internet üzerinden imza verdiler. ABD'nin çeşitli merkezlerinde de "yurtsever yasası"nın geri alınması için faaliyetler yoğun bir şekilde devam ediyor.

Yeni AB Üyelerine Serbest Dolaşım Kısıtlaması

1 Mayıs'tan sonra AB'ye üye olacak on ülkede yaşayanlara hala hazırda AB üyesi olan ülkelere, Almanya, İngiltere, Fransa

vb..., yerleşip çalışma haklarına kısıtlamalar getiriliyor.

İngiltere hükümeti ülkeye gelip bir dizi sosyal haktan faydalanmak isteyenlere belli şartlar altında oturma izni vereceğini açıkladı. Hala hazırda İngiltere ekonomisi ucuz işgücü konusunda sıkıntı çekmektedir.

Dolayısıyla yeni üye olacak AB ülkelerinden gelecek olanların ancak ve ancak kalıfıyesiz düşük ücretle çalışacak kişilerden oluşması hedeflenmektedir. Almanya ve Avusturya Polonya ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinden gelecek olan işçilere katı kurallar uygulayacaklarını açıkladılar. Hollanda ise yıllık olarak beş ile on bin kişilik işgücüne izin vereceğini açıkladı.

Danimarka ise Doğu Avrupa ülkelerinden gelecek olanların altı ay içerisinde iş bulmalarını aksi halde ülkelerine geri gönderileceklerini açıkladı. Avrupa'da ırkçılığın arttığı bu dönemde hükümetlerin bu şekilde kısıtlamalar uygu-lama planları dikkatleri çekiyor.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...

Ersoy Usta İle Söyleşi

"Çok olmadı mesleğe başlayalı. Sadece birkaç ay oldu" diyor Ersoy Usta. Aslında bir meslek olarak görmüyor, bir hobi olarak görüyor işini. Niçin diye sordüğümüzda başlıyor içini dökmeye.

Ersoy Borucu, 40 yaşında, Lefkoşalı. Hemen hemen yeni başlamış tahta oymacılığına. Babadan mı öğrendiniz diye sordüğümüzda : "Hayır, meraktan. Ama yeteneğim de yok değil" diyor. Bu işi yapmak için yetenek gerektiğini, tahta oymacılığının kolay olmadığını, örneğin motifli bir sandık yapmanın bir ayını aldığını söylüyor. Bunun da çok fazla uğraş istediğini belirtiyor ve sohbet ilerliyor.

İnsanların işinize ilgisi nasıl? Bu ilgi yeterli mi sizce?

E.B : Yaptığım iş oldukça fazla emek gerektiren bir iş. Şöyle bir düşündüğümüzde ilginin yoğun olması gerekir. Fakat ne yazık ki, insanlar fazla ilgi göstermiyor. Genellikle Güney'den gelenler ve diğer yabancı turistler ilgi gösteriyor. Yerli halkın ilgisi ise oldukça az. Bu aslında oldukça üzücü. İnsanlarımızın kendi kültürlerine yabancı kalmaları yadırganacak bir durum.

Kıbrıs genelinde zanaatkarların mesleğini devam ettirme olanakları nedir?

E.B : Şu andaki ekonomik koşullarda bu zanaatı yapan insanlar, emeklerinin karşılığını alamadıkları için mevcut koşullarda geleceğe pek umutlu bakamıyorlar. Örneğin; ben, bir sandığı bir ay içerisinde yapıyorum ve benim hayatımı devam ettirebilmem için belli bir ücret talep etmem gerekiyor. Bir ayımı bu sandık için harcıyorum ve ne yazık ki yüksek bir meblağ talep etmek zorunda kalıyorum. Şu andaki sistemde ve ekonomik şartlarda insanların bu meblağı gözden çıkarmaları çok zor. Böylece meslek ölme noktasına geliyor.

Peki yeni neslin bu tür zanaatlara ilgisi nasıl?

E.B : Gençlerin ilgisi ne yazık ki çok az. Bu belki maddi kaygılar belki de yetiştirilme tarzından dolayıdır. Ama şunu da unutmamak gerekir ki; yeni nesil çok ilgisiz ve apolitik bir nesildir. Çevresine ilgisiz, yaşananlara duyarsız yetişiyorlar. Tabi bunlar hepsi için geçerli değil ama büyük çoğunluk böyledir.

Sizden bu işin eğitimini almak

isteyenler oluyor mu?

E.B : Evet var tabii. Ama sayıları bir elin parmağı kadar etmiyor.

Şu anda Kıbrıs'ın içinde bulunduğu süreçte mesleğinizin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

E.B : Şu anda belirsiz bir süreç yaşıyoruz. Olası bir çözüm bu mesleği olduğu gibi çoğu şeyi olumlu etkileyecektir. Güney'de yaşayan insanların yıllık geliri

Kuzey'dekilere göre çok daha iyi durumda. Benim ürettiklerimi Güney'de yaşayanlar daha rahat satın alma gücüne sahipler. Fakat aynı şey Kuzey'de yaşayanlar için geçerli değil. Arada büyük bir fark var. Burada insanlar kendileri için bir şeyler yapamayacak hale getirildiler. Sürekli kriz içinde yaşamaya zorlanıyorlar. Olası çözüm sonrası işler en azından şimdiki duruma göre daha iyi olacaktır.

Bir çok tarihi güzelliklerin harap durumda bulunduğu ülkemizde restore edilerek halka açılan Büyük Han'da sorunlar bitmiyor

BÜYÜK HAN

Kıbrıs'ın ayakta durabilen az sayıdaki kültür mozaiklerinden biri Büyük Han. 1572'de Muzaffer Paşa tarafından yaptırılan ve Osmanlı mimarisi motifleri taşıyan Büyük Han o zamandan beri birçok kişiyi misafir etmiştir. Han amaçlı yaptırılan bu büyük yapı, çapraz tonuzlu, örtülü revaklı galerilere açılan 68 odası ve ön cephede asma altı sokağına açılan 10 dükkana sahiptir.

27.10.2000 tarihinde restorasyon işlemleri bitirilip halka açılan Büyük Han'da, şimdilerde çeşitli Kıbrıs el sanatları ve zanaatçıların eserlerini tanıtmak ve satışını yapmak amaçlı olarak dükkanlar açılmıştır. Fakat 68 odanın çoğu hala boş durmaktadır. Dışardan bakıldığında

da ne kadar ilgi çekiciyse, içeriden bakıldığında o kadar üzüntü vericidir. İnsanların yoğun ilgisizliği, Han yönetiminin devlet dairesi zihniyetinde çalışması, kültür-sanat etkinliklerinin azlığı ve hatta yokluğu göze çarpan unsurlar olarak görülüyor.

Han esnafı ile yaptığımız söyleşilerde büyük kaygılarının olduğunu ve ilgisizliğin günden güne arttığını vurguladılar.

Bitkisel ürünlerin satıldığı bir dükkanın çalışanıyla yaptığımız söyleşide Han yönetiminin ve de Han'ı asıl yöneten Vakıf yönetiminin çok pasif kaldığı ve bundan dolayı gerekli ilgiyi bulamadıklarını belirtti.

Bir başka el sanat ürünlerinin satıldığı ve tanıtıldığı dükkanda yaptığımız söyleşide ise yine Han yönetiminin zaafları ve halkın buna bağlı olarak ilgisizliğinin esnafı zor durumda bıraktığını vurguladı. Acı bir gerçek

olarak da Kıbrıslı olup da Büyük Han'ın yerini dahi bilmeyenlerin olduğunu öğrendik. Kültür-sanat etkinliklerine uygun olan bu yapıda, ne yazık ki bu alanda bir etkinliğin sadece canlı müziklerle geçiştirilmesi de ayrı bir soru işareti olarak kafamıza takılıyor.

Olası bir çözüm halinde Han'daki yoğunluğun daha iyiye gidebileceğini ve Han'da kültürel anlamda gelişimi daha iyiye gidebileceğini belirtiyorlar. Şu andaki çözümsüzlüğün ve mevcut sistemle ne esnafın, ne Kıbrıs'ın, ne de Kıbrıs kültürünün gelişebileceği düşünülemez diye belirttiler.

Kıbrıs kültürünün ve sanatının büyük parçası olan Büyük Han'ın bu durumu içler acısıdır. Gerek Kültür Bakanlığı gerekse vakıf yönetiminin bu durumu görmezlikten gelmesi Kıbrıs kültürüne bir darbedir. Büyük Han'ın mimari açıdan kültür-sanat etkinliklerine uygunluğu ve bu çalışmaların Kıbrıs geneline yayılması açısından Büyük Han önemli bir rol üstlenmelidir. Bina'nın yüksek sese uygunluğu bir bahane olarak gösterilmemelidir.

Bu teknolojiyi kullanarak giderilebilmesi zor bir olay değildir. Gerekli projelerin hemen hayata geçirilmesi ve Büyük Han'ın Kıbrıs kültürünü ve sanatını tanıttak bir duruma getirilmesi gerekmektedir. Yapılabilecek birçok şey varken hiç bir şey yapmamak Büyük Han'ın kaderi olmamalıdır.

Bandonuz Serçelerimi Ürkütüyor 48

Aydın Adamoğlu

bir ispanyol terier gibi

kokusunu alabilirdi çarpışmanın

birkaç gün öncesinden.

hışırdayan 10 larca kağıdın arasından

ayırabilirdi

hıştırtısını 100'lük doların.

çalan, hangi kilisenin çanı

şakırdayan hangi bölüğün A4'ü

stoklanmış şeker,yağ, kimin ambarında

öten kimin horozu

iyi 10'lu kimin elinde

hangi plaka numarası kimin arabasında

söyleyebilirdi.

bir tek

yurdunun problemini çözemedi

istemediğinden değil

bilmediğinden.

bir seçimden diğerine umutlandı

tam umudunu yitirmişken

başka seçim kurtardı günü,

tam umudunu yitirmişken

başka seçim kurtaracaktı günü

tam umudunu yitirmişken

başka seçim kurtarabilecekti günü.

açıkgözlüğü ve şeytanlığı geçmezdi bu konuda

yabancılar pay pay ederlerken yurdu

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

Sn. Akıncı BDH'yi, Avrupalı Sosyal Demokrat bir partiye dönüştürmeyi planlarken, bunu BDH'ya gönül veren 10 binlere sordu mu?

Polemik

Denктаş "Görüşmeler halka şeffaf olacak" derken, hergün anlaşma karşıtı açıklama yapacağını mı kastetmişti!!!

Üniversite Günlüğü

DAÜ'de bir Rektör Vekili daha değişti. Acaba CTP'ye yakın olan bu vekil DAÜ'yü demokratik bir üniversiteye dönüştürebilecek mi?

KSP Gençlik Birimi'nin "BM himayesinde, Avrupa Birliği üyesi olan, birleşik ve federal bir Kıbrıs oluşturarak Kıbrıs sorunun çözümü" stratejisine bakışı

Yoldaşlar, Örgütümüzün bu ortak deklarasyonu imzalamaya hazır olmaktan öte ve mutlulukla imzaladığını lütfen kaydediniz. Bu olgu örgütümüzün ve partimizin kuzeydeki faaliyetleri tarafından kanıtlanmıştır. Bu deklarasyonun arkasındaki politik strateji "BM himayesinde, Avrupa Birliği üyesi olan, birleşik ve federal bir Kıbrıs oluşturarak Kıbrıs sorunun çözümü"dür."

Bu strateji ile ilgili birkaç sorun vardır.

1. BM'nin Tavrı

Özgür ulusların ve ülkelerin bir kuruluşu olarak BM'nin temeli, bu özgürlükleri savunmaktır.

Ne yazık ki, ve Kıbrıs'a ilişkin olarak, BM varlığının temeline uygun olarak hareket etmemektedir. BM, ülkemize ilişkin bir dizi haklarla Birleşik Krallığı, Türkiye ve Yunanistan'ı garantör güçler olarak kabul etmektedir. Hatta dahası, onların ülkemizde silahlı güçlerini bulundurmalarını kabul etmektedir. Onların ülkemizde silahlı güçlerini bulundurmalarına ek olarak, ülkemizin her yerinde Birleşik Krallık'ın üsleri ve dinleme cihazları vardır, ve bunların üslenildiği Kıbrıs toprakları, Birleşik Krallık'ın Kraliçesine ait olduğu ilan edilmiştir.

BM, ülkemize ve halkımıza karşı bu haksızlıklara karşı çıkmamaktadır. Tam tersine, Kıbrıs'a ilişkin faaliyetleri bu olanları olduğu gibi kabul etmeye dayanmaktadır.

BM, bu şekilde davranmakla, gerçekte kendi temelini çürütmektedir. Küçük ülkelerin ve ulusların haklarını savunmayan bir BM, hiç olmamalıdır. Kendi ilkelerinin felsefesi için antagonizmalar yaratan bir kuruluş, kendi ilkelerine karşı hareket etmektedir, dolayısıyla kendi mezarını kazmakta olan bir kuruluştur!

BM'yi uyarmalıyız, ve ondan ülkemiz üzerinde hak sahibi talebinde olan garantör ülkelerin haklarını ve askeri güçlerini ve üslerini kaldırmaları için sorumluluk almasını talep etmeliyiz.

BM bu şekilde hareket ederse, BM himayesinde adaletli bir çözümü nasıl elde edebiliriz?

2. AB'nin Tavrı

AB'nin tavrı BM'ninkinden farklı değildir. Özel mülkiyeti çığnenemez bir insan hakkı olarak ilan eden bir kuruluş, Kıbrıs topraklarının Birleşik Krallık'a ait olduğunu ilan eden Birleşik Krallık deklarasyonunu kabul etmektedir. Özel mülkiyeti çığnenemez bir insan hakkı olarak ilan eden bir kuruluş, aramızdaki ve sözde anavatanlardaki gerici, şovenist güçler tarafından

soykırım eylemleri aracılığıyla el konulan Kıbrıslı Türk ve Rum topraklarına el konulmasını kabul etmektedir -Bu eylemleri yapmalarına yardım eden Birleşik Krallık ve ABD tarafından organize edilen provokasyonları unutmadan-

Olgular açıkça gösteriyor ki, özel mülkiyetin çığnenemez bir insan hakkı olarak ilanı, finans oligarşisinin mülkünü

inde kendi isteğini ötekine empoze edecek? Hepsinin sonunda, sonucuna bağlı olarak, belirli sayıda halkımız -Kıbrıslı Türk ve Rum- kendi topraklarından, kendi ülkelerinden kopacaktır.

Bu faktör Annan Planı temelinde olan tartışmalara, bu tartışmalar aracılığıyla her iki toplum için daha iyi sonuçlar elde etmeye sıkıca bağlıdır. Tüm temel hak-

korumak için öne sürülmüştür, küçük mülk sahibini, küçük ülkeleri değil. Ama bir kere ilke olarak öne sürüldüğü zaman, ve ayaklar altına alındığı zaman, birisi, kendilerine mülk verilmesi reddedilen, ya da mülklerini kaybetmiş olan küçük mülk sahiplerinin katlanmasını beklememelidir. BM gibi, AB de kendi ilkelerine karşı hareket etmekle, kendi mezarını kazmaktadır. Tabii ki, AB'nin bir başka ilkesi, sözde kendi üye devletlerinin sınırlarını korumaktır. AB tarafından savunulan ülkemizde, Birleşik Krallık'ın sınırlarının bulunması da nasıl oluyor? Bu küçük adada bizim sınırlarımız nerededir? Bu üslerin ve askerlerin üzerinde olduğu bu topraklar kimin mülkiyetidir?

AB bu şekilde hareket ederse, bir AB üyesi olarak adaletli bir çözümü nasıl elde edeceğiz?

3. Federasyon

Federasyon, ülkemizin milliyet ve coğrafi temele dayalı olarak bölünmesi demektir. Bunu, bu sözde çığnenemez insan hakkını elde etmek için özel mülkiyetin ayaklar altına alınması gerekir. Bu bir kere kabul edildikten sonra, insanlarımızın kendi topraklarına geri dönmesi tartışmasının temeli tamamen bir yalan olur. Zorla kabul ettirmenin tartışması olur.

"Hangi taraf", hangi ülke ile işbirliği

larımızın ayaklar altına alındığı, ve bu tartışmalarla bizim geleceğimize karar verenlerin -Türkiye, Yunanistan, Birleşik Krallık ve Kıbrıslı Türk ve Rum büyük toprak sahipleri- yaşama hakkı dahil, bu hakları ayaklar altına alanlar olduğu olgusu dikkate alındığında, bunun mümkün olamayacağını nasıl göremiyoruz.

Annan Planı, BM, AB ve ABD himayesindeki bu güçler tarafından yapılan bir empozedir. Bu tartışmaların sonucu ne olursa olsun, yine de bir empoze olacaktır, ve yine bir ülke, bir ulus ve bireyler olarak, temel haklarımızın ayaklar altına alınması temelinde olacaktır.

4. "BM himayesinde, Avrupa Birliği üyesi olan, birleşik ve federal bir Kıbrıs oluşturarak Kıbrıs sorunun çözümü."

Her kim ki bu stratejiyi kabul eder ve onu elde etmek için çalışır, o ayrıca, üzerimizdeki tüm bu empozeleri kabul etmektedir!

Barış yanlısı partilerin ve örgütlerin Anti-emperyalist birleşik cephe siyasetine gelmemeleri ve garantör ülke devrimci, demokratik örgütlerinin anti-emperyalist birleşik cephe siyasetinden yana aktif tavır takınmamları örgütümüzü zayıf kılan olgulardır.

İşte bu noktada örgütümüz Annan

Planı ile birlikte "BM himayesinde, Avrupa Birliği üyesi olan, birleşik ve federal bir Kıbrıs oluşturarak Kıbrıs sorunun çözümü" stratejisini kabul etmiş ve onu elde etmek için çalışmıştır. Annan planının daha fazla tartışılmamasını talep etmiştir çünkü tartışmak onu reddetme fırsatları sağlar. Dolayısı ile burjuva emperyalist çerçevede bir anlaşmayı dahi imkansızlaştırır. Ve, bu şartlar altında, herhangi bir burjuva -emperyalist çözüm hiç yoktan daha iyidir, bugünkü durumdan daha iyidir.

Fakat, örgütümüz tüm yoldaşları "Kıbrıs Sorunu"nu çözmek için başka bir yol, gerçekten daha iyi bir yol olduğu konusunda uymaya kararlıdır!

5. "Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti"

Tüm garantör güçlerin sözde haklarını feshedecek, böylelikle BM'ye ilkelerine uygun olarak hareket etmesine yardımcı olacak, ve ülkemizi tüm ülkelerle eşit haklara sahip saygın bir BM üyesine dönüştürecek bir hükümet.

Tüm garantör güçlerin askeri üslerini, ve büyük toprak mülkiyetini devletleştirecek bir hükümet. Bu toprakları ve üzerindeki mülkleri topraklarını ve evlerini kaybetmiş olanlara, topraksızlara ve evsizlere dağıtacak bir hükümet, böylelikle halkımızı milliyet ve din temelinde bölmeden toprak sorununu çözecek, küçük mülk sahibini ve mülksüzü koruyacak, ve toprak mülkiyeti için yeni ve adaletli bir ilke oluşturacak bir hükümet. Tüm toprakların tüm ulus tarafından mülkiyeti.

Tüm şovenizm biçimlerini ve böyle düşüncelere dayalı örgütleri yasaklayacak bir hükümet.

Azınlıkları koruyacak bir hükümet.

Barışsever partilerimizin ve örgütlerimizin bunlar için savaşıma, bu ilkel temelde seçimleri kazanma, iktidarı elde etme ve uygulama hak ve görevleri vardır. Bunları elde etmek için birleşelim.

6. "BM himayesinde, Avrupa Birliği üyesi olan, birleşik ve federal bir Kıbrıs oluşturarak Kıbrıs sorunun çözümü."

Bu ilkenin şimdiki somut biçimi Annan Planı'dır. Tüm barışsever ve demokratik partiler ve örgütler bu planın başarılmasını elde etmek istedikleri oranda, gelin bu amaç için halkımızı birleştirelim. Halkımızı bu planı elde etmek için örgütleyelim ve harekete geçirelim. Onları pasif gözlemciler olarak onlara hükmetmek isteyenlere, ve onların imparatorluk hakimiyeti altında bile barışı reddedenlere bırakmayalım.

Örgütümüz, bu stratejinin, ve bu stratejiye dayalı planın halkımız, barışsever ve demokratik partilerimizi ve örgütlerimizi birleştirmede yarattığı zorlukları görmektedir. Bu noktada, partimiz ve örgütümüz öne sürdükleri talepler üzerinde, birlik elde etmek için anlaşmaya hazırdır. Bizlerin, ve partimizin bir tek talebi vardır: Halkımızı barış, ülkemizin ve halkımızın birliği için örgütleyelim ve harekete geçirelim!

Nazilere, İngiliz ve Amerikan emperyalistlerine karşı İç Savaş'ta savaşmış Yunan komünistlere ve Yunan yurtseverlere Selam!

Bu savaşırlara katılmış Kıbrıslı komünistlere Selam!

Stalin ve Sovyetler Birliğine Selam.

Yaşasın Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti!

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Gençlik Birimi**

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 3

Ekonomik gelişme yasaları nesnel yasalardır. Bunlar insan iradesinden bağımsız olarak gerçekleşen ekonomik gelişme süreçlerini yansıtır. Ekonomik yasalar, belirli ekonomik yasalar temelinde oluşur ve etkinlik gösterirler. İnsanlar bu yasaları öğrenebilirler ve toplum yararına kullanabilirler, ancak ekonomik yasaları ortadan kaldıramaz ve yenilerini yaratamazlar. Ekonomik yasalardan yararlanma, sınıflı toplumlarda daima sınıf karakteri taşır: Her yeni çağın ileri sınıfı, ekonomik yasaları toplumun gelişmesinin çıkarına

kullanır; can çekişmekte olan sınıflar ise buna karşı direnirler. Politik ekonomi, üretim ilişkilerinin tarihte bilinen aşığıdaki tiplerini araştırır: **İlkel topluluğun, köleliliğin, feodalizmin, kapitalizmin ve sosyalizmin üretim ilişkileri.** İlkel toplum, toplum sınıflara bölünmeden önceki toplum düzeniydi. Kölelik, feodalizm ve kapitalizm, emek kitlelerinin köleleştirilmesine ve sömürülmesine dayanan çeşitli toplum biçimlerini oluştururlar. Sosyalizm, insanın insan tarafından sömürülmesinin olmadığı toplum

düzenidir. Politik ekonomi sömürüye dayalı toplum düzenlerinin hangi aşamalardan geçerek oluştuğunu, geliştiğini ve yok olduğunu araştırır, sosyalist toplumun inşasının nasıl zafere ulaşacağını açıklar ve komünizme geçiş yasalarını araştırır. Marksist politik ekonominin yöntemi, diyalektik materyalizmin yöntemidir. Marksist-Leninist politik ekonomi, diyalektik ve tarihsel materyalizmin temel ilkelerinin toplumun ekonomik yapısının araştırılmasında kullanılmasına dayanır.

BMBM içinde yer alan KTÖS Genel Sekreteri Şener Elcil ile platformun referanduma dönük çalışmalarını değerlendirdik

Hazırlayan: Canan Onurer erdir?

BMBP'nin referanduma dönük çalışmaları var mı, nelerdir?

Kıbrıs Sorunu'nun çözümüne yönelik çabalar artık belli bir noktaya gelmiştir. Dolayısıyla ortada resmi bir prosedür söz konusudur. Bunun devamı olan yol haritası bellidir, sonunda referandum vardır. Bize göre en büyük siyasi gelişme, referandumun sonucuna bağlıdır. Dolayısı ile bu süreç prosedür gereği yerine getiriliyor, önemli olan tüm barış ve çözüm güçlerinin ve örgütlerinin referanduma odaklanmasıdır. Bununla ilgili çalışmalarımız vardır, geniş bir cephe olarak yani sadece BMBP olarak değil, bunun dışındaki siyasi parti ve örgütleri referandum konusunda bir araya getirmenin formüllerini arıyoruz. Bazı şekillenmeler söz konusudur. Örneğin geçmiş dönemde Ortak Vizyon olarak ortaya çıkan bir yapılanma söz konusu idi, o örgütler tekrar canlanıp bir araya gelip, bir komite oluşturmışlardır. Bizim Platform olarak tavrımız zaten ortadadır. Artı bu cepheyi daha da genişletebilmek için Rum kesimindeki referanduma "EVET" diyen örgütlerle temaslarımız sürmektedir. Bu örgütler geçtiğimiz günlerde Ledra Palace'da bir araya geldi.

● Artı bu cepheyi daha da genişletebilmek için Rum kesimindeki referanduma "EVET" diyen örgütlerle temaslarımız sürmektedir. Bu örgütler geçtiğimiz günlerde Ledra Palace'da bir araya geldi.

Dolayısı ile referanduma "EVET" denmesi ile ilgili yoğun bir çaba bizleri beklemektedir. Bu hem Kuzey, hemde Güney için geçerlidir. Çünkü hakimize, referanduma "HAYIR" demenin anlamsızlığını anlatmamız gerekmektedir. Yani Kıbrıs Türkleri "Benim tarlam, benim evim" anlayışı ile referanduma "HAYIR" deseler de, bu arazilerin, bu evlerin kendilerine ait olmayacağını bilmeleri gerekiyor. Bizi bu süreçte bekleyen en büyük sorun insanlara doğruları anlatabilmektir. Çünkü çözüm süreci boyunca Annan Planı karşıtlarının ortaya koyduğu art niyetli çabalar aynen devam etmektedir. Bu paramiliter grupların, ki bunların içerisinde Sivil Savunma Teşkilatı da vardır, devletin resmi organının parçaları, Annan Planı'na "HAYIR" demek, veya seçimlerde taraf olmak konusunda ciddi adımlar atmışlardır.

Bu tip dezenformasyon çalışmalarına karşı harekete geçmek gerekmektedir. Burada sivil toplum örgütlerine büyük görev düştüğünü düşünüyorum.

BMBP'nin referanduma dönük Güney'de çalışmaları var mı, nelerdir?

Bizim arzumuz Güney'de referandum konusunda ciddi yaklaşan örgütlerle bir araya gelmektir. Zaten güneyden aldığımız sinyaller bize olumsuz bir tabloyla karşılaşacağımızı göstermektedir. Çünkü Annan Planı neticesinde ilk etapta en az 60 bin Kıbrıslı Rum, iki yıl içerisinde Kıbrıslı Türklerin

boşaltacağı yerlere dönecektir ve ben evlerine geri dönecek olan Kıbrıslı Rumların referanduma "HAYIR" oyu kullanacaklarını düşünüyorum. Dolayısı ile Güney referanduma olumlu yönde, bizden 60 bin kişi önde başlaya-

referandumda sorulacak sorunun da önemi büyüktür; "Birleşik bir Kıbrıs'ın AB'ye girmesini istiyor musunuz?" ve "Anlaşmalar sonucunda oluşan yeni anayasa çerçevesindeki Kıbrıs'a "EVET" diyor musunuz?" Bu tip sorular referandumu olumlu yönde etkileyecek unsurlardır diye düşünüyorum.

Güney'de ilişkiler istenilen ölçüde mi? Değilse Türk ve Rum sivil toplum örgütlerine, parti ve sendikalara düşen görevler nelerdir?

Ortada bir gerçeklik vardır ki; o da Güney Kıbrıs'ta siyasi parti ve sivil toplum örgütleri Annan Planı'nı bizde ki gibi medya önünde tartıştırmadılar ve dolayısıyla halk şu an Annan Planı'ndan habersiz durumdadır. Önümüzde çok dar bir süre vardır ve bu sürede insanların bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Burada da siyasi parti ve sivil toplum örgütlerine büyük görev düşmektedir.

Kuzey'de oluşan rejim çerçevesinde Kıbrıs Türk'ü kendini ifade etmekte ciddi sıkıntılarla karşılaşmıştır. Yani geçmişte Kıbrıs Türkleri'nin gerçek niyetlerini ortaya koyan birkaç örgüt varken. Bu sayı son dönemde, özellikle BMBP'nin ortaya çıkmasından sonra, oluşan tablo Kıbrıs Türk'ünün daha

özgür konuşabilmesini sağlamıştır. Ve böylece bizdeki sivil toplum yapılanmasının, mevcut rejimle sürekli bir muhalefet içerisinde olmasını beraberinde getirmiştir. Güney'de ise sivil toplumdaki yapılanma hükümetle paralel gelişmiştir. Yani özellikle sendikalar, siyasi partilerin hükümetlerdeki temsilcilerine göre şekillenmiştir. Dolayısıyla sivil toplum örgütlerinin bağımsız bir yapılanması söz konusu değildir. Kısacası Güney'de gelişen süreç sivil toplum örgütlerini resmi ideolojinin bir parçası haline getirmiştir. Ve bu bağ noktasında bağımsız tavır sergileme, bunun dışında kalan çok az sayıdaki küçük sivil toplum örgütlerine düşmüştür.

Bu noktada ciddi sıkıntılarımız bulunmaktadır. Biz bu sıkıntıları aşmakta kararlıyız ve bununla ilgili bazı formüller düşünmekteyiz. İlerleyen günlerde gerçekleştireceğimiz temaslarda da mümkün olan en geniş şekilde referanduma "EVET" denmesi için harekete geçmekte kararlıyız. Bunu tüm örgütlerle birlikte yapacağımız basın toplantısıyla kamuoyuna duyuracağız.

Teşekkürler sayın Elcil.

Ben teşekkür ederim. Tabi ki, halkımızın harekete geçmeye hazır olmasını ve bizlerden haber beklemesini istiyoruz. Bana bu fırsat verdiğiniz için sizlere teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

AKEL ve DiŞi'nin, yani biri sol, biri sağ olan bu iki partinin, referanduma "EVET" deme konusundaki eğilimleri hemen hemen yakınlaşmıştır. Bildiğim

● Önümüzde çok dar bir süre vardır ve bu sürede insanların bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Burada da siyasi parti ve sivil toplum örgütlerine büyük görev düşmektedir.

kadarıyla Klerides bizzat olayın içerisindeydi ve olumlu yönde çalışmaktadı. AKEL Merkez Komitesi'nin de referanduma "EVET" denilmesi yönünde bir kararı bulunmaktadır. AKEL Genel Sekreteri Hristofias geçtiğimiz günlerde örgütlerle bir toplantı yaptığını ve seferberlik ilan ettiğini biliyorum. Dolayısıyla referandum sonucunda Güney'de "EVET" denmesi kaçınılmaz olacaktır. Çünkü

Kavgamız
ykavgamiz@yahoo.com Yusuf ALKIM

Halka İhanet

25 yaşında bir genç, lise çağında dünyadan habersiz, o dönemde yükselen faşist akımından etkilenmiş ve sınır eylemlerine katılıp uzaktan Rumlara taş fırlatmış.

O zamanlar henüz üç hilalli bayrakları sadece Cüneyt Arkin'in Kara Murat filmlerinden tanıyan, Kurt işaretinin ne manaya geldiğini dahi bilmeyen, ama okul yetkilerinin "Sınırdaki park açılışı var, hepsiniz serbestsiniz." demesinden sonra eline bir Türkiye bayrağı alıp da günlerce sınır boylarında her gördüğü Kıbrıs Cumhuriyeti ve Yunan bayrağına taş savuran bir genç.

Zaman onu öylesine bir rüzgarına almış ve değiştirmiş ki, genç yaşı ilerledikçe kendisini çok farklı bir dünya içinde bulmaya başlamış.

Üniversite eğitimi sırasında tanıştığı sol felsefeyi giderek öğrenmiş ve bir insana yakışabilecek tek şeyin bu felsefe olduğunu anlamış.

Giderek daha çok şey okumuş, Okudukça ve öğrendikçe, artık içinde olduğu siyasi yapı ona yeterli gelmemeye başlamış.

Ve bir gün, birçok gençlik örgütünün katıldığı bir eylemde kendisine çok benzeyen bir grup gençle tanışmış.

Aslında bu gençlerden bazılarını daha önceden tanıyormuş, fakat hiç oturup konuşmuşluğu ya da tartışmışlığı yokmuş.

Genç bu yeni arkadaşları ile giderek daha çok vakit geçirmeye, onlarla konuşup tartışırken, aslında daha bilmediği ve önünde belki de öğrenmeye ömrünün bile yetmeyeceği büyüklükte değerli bir bilgi yığınının durduğunu farketmiş.

Genç okumaya ve kendini geliştirmeye devam etmiş.

Bir gün gelmiş, kendisini bir tiyatro sahnesinde bulmuş.

Başka bir gün geldiğinde ise, önemli bir siyasi oluşumun içinde görev alır olmuş.

Üniversite bitmiş, Otuz senedir süren Kıbrıs Sorunu, öylesine bir sürece girmiş ki, o üniversite sonrası için yaptığı tüm planlarını bir kenara bırakmış.

Mücadele onu da içine çekmiş.

Meydanlara doluşan on binlerin içinde yoldaşları ile birlikte o da yer almış.

Ve halkın istencine kulak veren bazı çözüm güçleri ittifak kurmuş, bazı çözüm yanlıları ise "BİZ" değil "BEN" demeyi seçip birlikte hareket etmektan kaçınmış.

O ve yoldaşları bu ittifakta etkin görev almış.

Giderek artan bir halk hareketiyle, sırf ülkesinde savaş görmemek, barışı getirebilmek için, AB emperyalizmine karşı olsa da Annan Planı için mücadele vermiş.

Derken "Referandum" gibi geçen seçimler bitmiş.

Matematiksel açıklamalarla birlikteliğin yanlış olduğunu söyleyenler bu kez ağızlarını açamamışlar.

Ama suskunlukları kısa sürmüş, onlar artık hükümet eder olmuş.

Ve öküzmüş ittifaktaki ortaklık da bitmiş. İttifaka güvenip oy veren binlerce kişi, birileri tarafından, toplanacak hasat gibi görülmüş.

Artık bu kişiler içinde "BİZ" değil, "BEN" demek daha önemli görülür olmuş.

Evet gencimiz yoldaşları ile onurlu bir davranış sergilemiş.

Var güçleriyle, geceli, gündüzlü çalıştıkları ittifak partisinden ayrılmak onlar için artık elzem olmuş.

Onun partisi, ittifak politikasını asla terk etmemekte kararlıymış.

Çünkü bilinen bir gerçek varmış ki; bazı küçük burjuva gruplar, halka ihanet edip, ittifakları torpillese de, adayı barışın gelmesi ancak demokrasi güçlerinin güç birliğiyle yani ittifakıyla mümkündür ve halka ihanet edenler, her zaman kaybetmeye mahkumdur.

Evet genç öğrenmeye devam ediyor.

Ve mücadele sadece kitaplardan değil, yaşananlardan çıkartılan derslerle de gelişip yükseliyor.

Trodos'ta, Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum Gençlerin Tarihi Buluşması

AKEL gençlik örgütü EDON'un çağrısıyla bir araya gelen barış yanlısı Kıbrıs Türk gençlik örgütleri, "Federal Çözüm Dayalı Birleşik Bir Kıbrıs İçin Gençlik" sloganıyla 15 Şubat'ta düzenleme kararı aldıkları Trodos Gezisi'ni, kötü hava koşullarından dolayı iki hafta gecikmeli olarak 29 Şubat tarihinde gerçekleştirdiler.

Aralarında KSP, BKP, YBH, TKP, CTP ve ÇABP gençlik birimlerinin yer aldığı örgütler, Kıbrıs adasında belkide şimdiye kadar gerçekleştirilen en büyük katılımlı ortak etkinliğe imzalarını attılar.

Yoğun ilgi, Sevinç ve Burukluğu Bir Arada Getirdi...

Sabahın erken saatlerinde Ledra Palace, Pergama ve Mağusa'daki geçiş kapılarına akın eden 3 bini aşkın Kıbrıslı Türk, kendilerine tahsis edilen 50'den fazla otobüsle Trodos'a taşındı. Pergama ve Mağusa kapılarında 5 yüze yakın kişi ise, ek otobüs bulunamaması nedeniyle evlerine dön-

mek zorunda kaldı. Yaşanan büyük ilgi karşısında çaresiz kalan düzenleyici örgütler, bu ilgiye bir yandan sevinirken, diğer yandanda otobüs sağlayamadıkları kişilerden özür dileyerek burukluk yaşadı. Yaklaşık 5 bin Kıbrıslı Rum ise, tahsis edilen otobüsler ve kendi ulaşım araçlarıyla Trodos'a ulaştı.

Trodoslar'da Tarihi Sahneler...

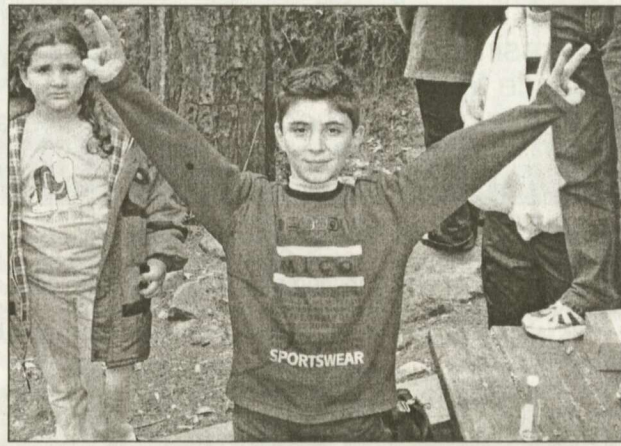

Trodos'un zirveye yakın yamaçlarındaki piknik alanını dolduran binlerce genç ve yaşlı Kıbrıslı, hafızalardan silinmesi zor sahnelerin yaşanmasına neden oldu. Yoğun ilgi sonrasında alana sığmayanlar, dağın yamaçlarını doldurarak bu tarihi anın keyfini çıkarttılar.

Etkinlikte sahne alan Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk müzik grupları, binlerce kişiyi coştururken, günün yıldızı 11 yaşındaki Berkay Çobanoğlu oldu. Kıbrıslı Türk müzik gurubu programını sunarken, sahneye çıkan ve Cem Karaca'nın ünlü "Tamirci Çırağı" şarkısını söyleyen küçük barış savaşçısı, etkinliğe katılan binlerce kişiyi coşturdu ve duygulu anların yaşanmasına neden oldu.

■ Şimdiye kadar yapılan tüm barış mitinglerine katıldım.

■ Kendi ülkemde, çok sevdiğim Kıbrıslı Rumlarla birlikte, barış içerisinde yaşamak istiyorum.

Berkay ile yaptığımız sohbette, kendisinin bu etkinliğe ailesi ile katıldığını ve çok güzel vakit geçirdiğini söylerken, bizlere şimdiye kadar yapılan tüm Barış Miting'lerine katıldığını, kendi ülkesinde, çok sevdiği Kıbrıslı Rumlarla birlikte, barış içerisinde yaşamak istediğini anlattı.

Kıbrıslı Rum Gençler Ne Diyor...

■ Türkiye'nin 1 Mayıs'ı geçirip, sorunu Aralık ayına kadar ertelemek istiyor.

■ 1 Mayıs öncesi anlaşmadan ise pek umutlu olmadığını belirtti.

Etkinlikte görevli olan ve sohbet etme şansı yakaladığımız Nicolas Nicola, bir EDON üyesi. 22 yaşında olan Nicolas, bu etkinliğin Kıbrıs gençliği için çok güzel ve yararlı bir adım olduğunu, çünkü düzenleyen örgütler tarafından hazırlanan ve imzalanan deklarasyonun, emperyalist ve şöven güçlere karşı çok güçlü bir çözüm yanlısı ses verdiğini söyledi. Çözümün zor olduğunu ve

bunun nedeninin ise Türkiye'nin 1 Mayıs'ı geçirip, sorunu Aralık ayına kadar ertelemek istediğini

düşündüğünü anlattı. Nicolas, kendisine geçtiğimiz günlerde yayınlanan anket sonuçları hakkında ne düşündüğünü sordumuzda, Kıbrıs Rum siyasi partilerinin henüz resmi bir karar vermediklerini ve bu nedenle halkın net bir karar vermesinin mümkün olmadığını vurguladı.

AKEL ve diğer bazı siyasi partilerin referandumda "EVET" demelerinin çok yüksek ihtimal olduğunu ve böyle bir durumda "HAYIR" çıkmasının pek olası olmadığını anlatan Nicolas, 1 Mayıs öncesi anlaşmadan ise pek umutlu olmadığını belirtti. Bunun nedeninin ise Türkiye'nin hala net bir karar vermemiş olmasına bağlıdır.

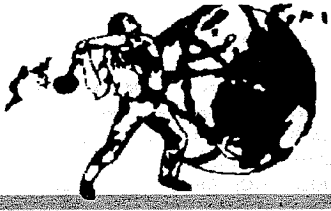

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

STALİN KOMÜNİZMDİR

Stalin'in 5 Mart ölüm yılı dolayısıyla aşağıdaki yazıyı okurlara sunuyoruz.

SOVYET DEVLETİ

Stalin yoldaştan okursak:

4. Teorinin Bazı Sorunları

Ekim Devrimi'nden bu yana sosyalist devletimiz gelişim sürecinde iki ana safhadan geçmiştir.

Birinci aşama, Ekim Devrimi'nden sömürücü sınıfların tasfiye edilmesine kadarki dönemdir. Bu dönemin esas görevi, yıkılmış sınıfların direnişini ezmek, müdahalecilerin saldırılarına karşı ülkenin savunmasını örgütlemek, endüstri ve tarımı yeniden kurmak, kapitalist unsurların tasfiyesi için koşulları hazırlamaktan oluşuyordu. Devletimiz, bu dönemde, bu göreve uygun olarak iki ana işlev yerine getirdi. Birinci işlev, ülke içinde yıkılmış sınıfları baskı altına almaktır. Bu noktada devletimiz şeklen, karşı olanları bastırma işlevine sahip eski devletleri andırıyordu. Ama eski devletlerle arasında şu, temel fark vardı: Onlar sömüren azınlık yararına sömürülen çoğunluğu baskı altında tutarken, devletimiz emekçi çoğunluk yararına sömürücü azınlığı baskı altında tutmaktadır. İkinci işlev, dışarıdan gelecek saldırılara karşı ülkeyi savunmaktır. Bu noktada da şeklen, ülkelerinin savunmasını silahlı biçimlerde de yapan eski devletlere benziyor. Ama eski devletlerle arasında şu temel fark vardı.

Eski devletler böyle durumlarda sömürücü azınlığın servetini ve ayrıcalıklarını korurken, bizim devletimiz dışarıdan gelecek saldırılara karşı emekçi çoğunluğun kazanımlarını korumaktadır. Bunlardan başka devlet organlarımızın yeni, sosyalist ekonominin ve insanların sosyalizm ruhuyla eğitilmesinin tohumlarını geliştirmeyi amaçlayan, ekonomik-örgütsel ve kültürel-eğitsel çalışması olmak üzere bir üçüncü işlevi daha olmuştur. Ne var ki bu üçüncü işlev sözkonusu dönemde, önemli bir gelişim gösterememiştir."

J.V. Stalin, SBKP (B) Merkez Komitesi Çalışmaları Üzerine XVIII. Parti Kongresine Sunulan Rapor 10 Mart 1939, s. 244-52, İnter Yayınları, I. Basım, Aralık 1993

Bu aşamada, şehirlerde burjuvazinin tasfiyesi mücadelesine, Troçkizme karşı mücadele, kırlarda burjuvazinin tasfiyesine karşı mücadelede de, Buharinizme karşı mücadeleye denk düşer.

Devletimizin gelişmesinin tüm aşamalarında sorunun bir sınıf mücadelesi sorunu olarak ele alınmasını önlemek için icad edilen, ve tabii ki Stalin yoldaşı hedef alan tüm teoriler-ki bunun başını Troçkizm çeker-bu nedenle icad edilmiştir. Bu teoriler Troçkizmin şehirlerde burjuvazinin tasfiyesini önlemek amaçlı olduğunu, Buharinizm'in de kırlarda burjuvazinin tasfiyesini önlemek amaçlı olduğunu gizlemek amaçlıdır.

Sovyet devletinin Stalin Anayasası ile oluşan, ve onun gelişmesinin ikinci aşamasını yansıtan şekil ve işlevleri ise-Stalin yoldaştan okumaya devam edersek, şöyledir:

"İkinci aşama, kentte ve kırdaki kapitalist unsurların tasfiyesinden sosyalist ekonomik sistemin tam zaferine ve yeni anayasanın kabulüne kadar olan dönemdir. Bu safhanın temel görevi, bütün ülkede sosyalist ekonomiyi örgütlemek ve kapitalist unsur artıklarını tasfiye etmek, kültür devrimini örgütlemek ve ülke savunması için tamamen modern bir ordu kurmaktır. Sosyalist devletimizin işlevi bu görevlere uygun olarak değişmiştir. Ülke içinde askeri baskı işlevi ortadan kalktı-kendiliğinden

■ Devletimizin gelişmesinin tüm aşamalarında sorunun bir sınıf mücadelesi sorunu olarak ele alınmasını önlemek için icad edilen, ve tabii ki Stalin yoldaşı hedef alan tüm teoriler-ki bunun başını Troçkizm çeker-bu nedenle icad edilmiştir. Bu teoriler Troçkizmin şehirlerde burjuvazinin tasfiyesini önlemek amaçlı olduğunu, Buharinizm'in de kırlarda burjuvazinin tasfiyesini önlemek amaçlı olduğunu gizlemek amaçlıdır.

söndü-, çünkü sömürücüler yok edilmiş, sömüren kalmamış, o nedenle de baskı altında tutulacak kimse yoktur. Devlet baskı işlevi yerine, sosyalist mülkiyeti hırsızlardan ve halkın malını yağmacılardan korumak işlevi edinmişti. Ülkenin dış askeri saldırılara karşı koruma işlevi ise, bütünüyle muhafaza edildi, dolayısıyla yabancı casusluk örgütleri tarafından ülkemize gönderilen casus, katil ve zararlıların ortaya çıkarılması ve cezalandırılması için gerekli olan Kızıl Ordu, Kızıl Donanma, yargı ve karşı savunma organları da varlığını korudu. Devlet organlarının ekonomik-örgütsel ve kültürel-eğitsel çalışmasının

■ Sovyet toplumunu emekçilerin özgür birliğine, komüne dönüştürmek, bürokrasiye son vermek için barış ortamına sahip olmalıyız ki çok masraflı, hantal idari mekanizmalı ve tüm devlet organlarını etkileyen düzenli askeri güç sahibi olmak zorunluluğundan kurtulabilelim.

işlevi de sürdürdü ve büyük gelişme gösterdi. Şimdi devletimizin ana görevi, ülke içinde, barışçıl ekonomik-örgütsel ve kültürel-eğitsel çalışmada yatmaktadır. Ordumuza, yargı organlarına, karşı savunmaya gelince, bunların hedefi artık, ülke içine değil, ülke dışına, dış düşmanlara yönelmiştir.

Gördüğünüz gibi artık şeklen ve işlevleri itibarıyla birinci safhadaki sosyalist devletten önemli ölçüde farklılaşmış tarihin şimdiye kadar tanık olmadığı tamamen yeni, sosyalist bir devlete sahibiz." (a.g.e.)

Tabii ki gelişme bu aşamada durmamıştır. Aşağıda belirtilen yönde ilerlemiştir:

"Ne var ki, gelişme bu noktada durmaz. İlerlemeye, komünizme doğru yürümeye devam ediyoruz. Ülkemizde komünizm döneminde de devlet korunacak mıdır?

Evet, kapitalist kuşatma ortadan kaldırılmadıkça, dış saldırı tehlikesi kalkmadıkça korunacaktır; bu arada devletimizin değişen iç ve dış durumlara göre değişik biçimler alacağı açıktır.

Hayır, kapitalist kuşatma ortadan kaldırılır, kapitalist çevrenin yerini sosyalist bir çevre alırsa, korunmaya-cak, sönecektir." (a.g.e.)

Sosyalist devletimizin Stalin Anayasası sonrası, ikinci dönemdeki işlevleri şunlardır:

1. Ülke içindeki baskı işlevi. Bu işlev

yerini sosyalist mülkiyeti hırsızlardan ve halkın malını yağmacılardan korumak işlevine bırakmıştı.

2. Ülkenin dış askeri saldırılara karşı korunması işlevi: Bu işlev bütünüyle muhafaza edildi, dolayısıyla yabancı casusluk örgütleri tarafından ülkemize gönderilen casus, katil ve zararlıların ortaya çıkarılması ve cezalandırılması için gerekli olan Kızıl Ordu, Kızıl Donanma, yargı ve karşı savunma organları da varlığını korudu. Ordumuz, yargı organlarımız, ve karşı savun-

manın sivri ucu ülke içine değil, ülke dışına, dış düşmanlara yönelmişti. 3.Devlet organlarının ekonomik-örgütsel ve kültürel-eğitsel çalışmasının işlevi de sürdü ve büyük gelişme gösterdi. Bu dönemde devletimizin ana görevi, ülke içinde, barışçıl ekonomik-örgütsel ve kültürel-eğitsel çalışmaydı.

SOVYET DEVLETİ VE BÜROKRASİ-YOZLAŞMA

Sovyet devletinde bürokrasi, dolayısıyla yozlaşma sorunun genel çerçevesi şöyledir:

"Partinin Görevleri Üstüne

1917 yılında Ekim'e doğru ilerlerken, Komüne, emekçilerin özgür birliğine sahip olacağımızı, devlet organlarında bürokratizme bir son vereceğimizi ve devleti, çok kısa zamanda olmasa da, iki-üç kısa dönemden sonra emekçilerin özgür birliği haline getirmeyi başarabileceğimizi düşünüyorduk. Ancak pratik, henüz bu idealden çok uzak olduğumuzu; devleti bürokratizm unsurlarından kurtarmak, Sovyet toplumunu emekçilerin özgür birliği haline getirmek için, halkın yüksek bir kültür seviyesine sahip olması gerektiğini; varlığı bütün diğer devlet kurumlarına damgasını vuran, büyük kaynaklar ve hantal idari mekanizmalar gerektiren güçlü ve sürekli bir silahlı güce sahip olmak zorunluluğundan kurtulmamız için çevremizde tamamen güvenli bir barışçıl bir atmosferin egemen olması gerektirdiğini gösterdi. Devlet aygıtımız önemli ölçüde bürokratik ve daha uzun süre de öyle kalacaktır."

RKP(B) Kraznaya Preznya İlçe Komitesinin, grup örgütleyicileri, tartışma kulübü ve hücre büroları üyeleri ile genişletilmiş toplantısında rapor. 2 Aralık 1923.

Okur alıntının tarihine dikkat edecek-tir. Bilhassada Troçkistler bu tarihe iyice dikkat etsinler!

Lenin'den Sovyet devletinin bürokratik özellikleri konusundaki alıntıyı ise bir zahmet kendileri araştırıp bulsun-lar!

Sovyet tecrübesinin incelenmesinden bu konuda şu sonuçlar çıkmaktadır.

1. Sosyalist Devlet mekanizmamız oldukça yaygın bir şekilde bürokratik, ve devletin bürokratik olması Parti örgütümüzde etkilemektedir.

2. Dolayısıyla bürokrasiye karşı savaşmak şarttır, ve bu görev, devlet var oldukça sürekli bir görev olarak duracaktır.

3. Bürokrasiye karşı, pratik faaliyet-

lerimizde bürokratik hatalara karşı bağırıp çağırabiliriz. Ama bu hiçbir sorunu çözmez. Bu sorunu çözmek için aşağıdaki şartların elde edilmesi gereklidir.

1. Sovyet toplumunu emekçilerin özgür birliğine, komüne dönüştürmek, bürokrasiye son vermek için barış ortamına sahip olmalıyız ki çok masraflı, hantal idari mekanizmalı ve tüm devlet organlarını etkileyen düzenli askeri güç sahibi olmak zorunluluğundan kurtulabilelim.

2. Sovyet toplumunu emekçilerin özgür birliğine, komüne dönüştürmek, bürokrasiye son vermek için işçilerde devlet örgütünü alttan kontrol etmek arzu ve yeteneğini yaratan belirli ve yüksek bir kültür seviyesi yaratmalıyız.

Dolayısıyla, Sovyet toplumunu emekçilerin özgür birliğine, komüne dönüştürmek, bürokrasiyi yok etmek için, halkın devleti yönetme arzu, yetenek ve imkanına sahip olduğu yüksek bir kültür seviyesine sahip olmasını sağlamak, güçlü bir düzenli silahlı güce sahip olmak zorunluluğunu ortadan kaldırmak için çevremizde barış şartlarını elde etmek zorundayız. Devleti ve bürokrasiyi ancak böylece yok edebiliriz.

Yani, ancak bu şekilde Sovyet devletin birinci ve ikinci işlevlerini yok edebilir-söndürebilir- üçüncü işlevini ise devletin bir işlevi olmaktan çıkıp toplumun normal yaşantısının devletsiz örgütlenişine haline çevirebilir, böylece devleti yok edebilir-söndürebiliriz.

SOVYET DEVLETİNİ VE DOLAYISIYLA BÜROKRASİ-YOZLAŞMAYI YOK ETMENİN YÖNTEMLERİ

Şimdi bürokrasiyi-devleti yok etmek için gerekli şartlara ve onları nasıl elde edebileceğimize bir bakalım.

1. Devletin aşağıdan, emekçiler tarafından kontrolünü mümkün kılacak, onların devlet mekanizmasını kontrol etmeleri için onlara gerekli imkanı sunacak, onlarda bu görevi yerine getirme arzu ve yeteneğini oluşturacak yüksek bir kültür seviyesi.

Bu kendi gücümüzle, tek ülkede oluşturabileceğimiz bir şey midir? Bunun cevabı evettir!

1) a. Kitlelerin yüksek kültür seviyesine ulaşmasını sağlamanın esas aracı olarak komünizmin ekonomik ve teknik temelini inşa etmek.

Bu sonucu elde etmek için sosyalizmi inşa etmek, yani güçlü bir sanayi oluşturmak ve burjuvaziyi ekonominin tüm alanlarından silip süpürmek yeterli değildir. Toplumun, ekonomik ve kültürel yeniden eğitimini bir dizi aşamalarından geçirerek; bu aşamalar sırasında çalışmayı, toplumun gözünde, yalnızca geçimi sağlayan bir araç olmaktan, yaşamın esas gereksinimine, ve toplumsal mülkiyeti, toplumun sarsılmaz ve dokunulamaz temeli haline getirerek, "herkese gereksinimine göre" formülüne geçebilmek için gerekli şartları da yaratmalıyız. Başka bir deyişle, komünizm için şartları da yaratmalıyız.

Bunun için, en azından üç temel önkoşul yerine getirilmelidir.

1. Birincisi, üretim araçları üretiminin relatif olarak daha hızlı büyümesi üzerinden tüm toplumsal üretimin kesintisiz büyümesini garantilemek gereklidir.

2. İkincisi, merkezi iktidar veya herhangi başka bir toplumsal-ekonomik merkezin, toplumsal üretimin toplam ürününü toplum yararına kontrol edebileceği şartları oluşturmak için gurup mülkiyetinin tüm çeşitlerini ortak mülkiyete, ve böylece onunla-sanayi arasındaki ilişkide varlığını sürdüren meta dolaşımını bir ürün değiş-tokuşu sistemine dönüştürerek gereklidir.

3. Üçüncüsü, toplumun üyelerinin, toplumsal gelişmenin aktif unsurları olabilmeleri, ve dönemin mevcut iş bölümü nedeniyle yaşamları boyunca herhangi bir mesleğe bağlanıp kalmamaları, mesleklerini özgürce seçebilme olanağını elde edebilmeleri için yeterli eğitim olanağı elde edebilmelerini sağlayacak, toplumun tüm üyelerinin bedensel ve düşünsel yeteneklerinin çok yönlü gelişimini garantileyecek seviyede bir toplumsal kültürel gelişmeye ulaşmak gereklidir.

Bunu, üçüncü maddenin talebini yerine getirmek için ne gereklidir?

Bunun için öncelikle, işgününü en azından altı ve daha sonra beş saate kadar kısaltmak gereklidir. Bu, toplumun üyelerinin, çok yönlü bir eğitim elde etmeleri için yeterli boş zamana sahip olmalarını sağlamak için gereklidir. Bunun için ayrıca, toplum üyelerinin mesleklerini özgürce seçebilmeleri ve yaşamları boyunca herhangi bir mesleğe bağlanıp kalmamaları için zorunlu ve evrensel genel politenik eğitimi yürürlüğe sokmak gereklidir. Aynı şekilde, konut koşulları ve işçilerle görevlilerin gerçek ücretleri bolluk toplumuna uygun olmalıdır.

Hiçbir zaman komünist olmamış, fakat Lenin ve/veya Stalin'den birkaç satır okumak şansına sahip olmuşken kendini Mao ve/veya Enver'in teorilerine kaptırmış kişiler, bürokrasiyi yok etmek için, daha başka herhangi bir şeye değinmek ihtiyacını bile duymadan alttan eleştirir örgütlemek, alttan kitlelerin kontrolünü örgütlemek, kitlelerin kültürünü geliştirmek metodlarına değinirler.

Hayatın gerçeği ise şudur ki, kitlelerin yüksek bir kültür seviyesine ulaşması için, devletin tüm faaliyetlerine katılmalarını mümkün kılacak bir kültür seviyesine ulaşmaları için yüksek bir üretim seviyesi ve komünizm için ekonomik şartlar-sosyal hayatın tüm alanlarında ortak mülkiyet, ve yüksek verimlilikte, yüksek teknolojiyle yürütülen bir üretim elde edilmelidir. Başka türlü tüm vatandaşlar, eksiksiz, kültürlerini geliştirmek için zaman ve imkana sahip olmayacaklar, ve böylece de devleti yürütmeye ve yönetmeye faaliyetine tam olarak katılamayacaklardır.

Bu nedenledir ki, Bolşevizmin siyasetinin esas hattını kendisinin ve tarımın gelişmesini garantileyecek bağımsız bir sanayi yaratmak, böylece tüm mülkiyeti ortak mülkiyete dönüştürmeyi mümkün kılma, tüm bunları teknolojinin en son şeklini kullanarak elde etmek, böylece kitleler için bolluğu sağlamak, ve kitlelerin yüksek seviyede kültür sahibi olmalarını da böylece elde etmek oluşur.

Araştırmalarımızdan Sovyetler'in tüm bunları elde etme aşamasında olduklarını görebiliriz, bilhassa tamamen otomatik fabrikayı kurmayı başarımlarından, ve tüm üretimi kolayca ve tam olarak otomatikleştirme imkanı veren bilgisayar alanındaki başarılarından, ve kolektif çiftlikleri devlet çiftliklerine dönüştürmeye hazırlamak için onlarla ürün değişimi sistemini örgütlemeye başlamalarından bunu görebiliriz.

Bugün şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, proleterya diktatörlüğü şartlarında elektrifikasyon ve bilgisayarlaştırmayı elde etmiş bir sanayi ülkesi kurarak tüm bunları elde edebiliriz. Ve Stalin'in ölüm yılları, Sovyetlerin bunları elde etmek üzere olduğu döneme denk düşer.

1) b. Mevcut tüm imkanları kullanarak kitlelerin kültürünü, yani ülkeyi

yönetmek, ekonomiyi yönetmek, sanayiye yönetmek, tüm devleti yönetmek yeteneklerini geliştirmek.

Kapitalizm şartlarında işçi sınıfı evlatlarını hükümet etme konusunda bilgi ve yetenek sahibi olması için yetiştiremez. Ancak iktidara geldikten sonra bu imkanı elde edebilir. Dolayısıyla işçi

eye getirilmesi esas ve kesin karar alıcı başarıyı elde etmenin, bu dönüşüm döneminin araçlarıdır.

Bu metodlar doğası icabı çelişmelidirler ve faydalı-veya zararlı- olmak için bu çelişmelerin doğru bir şekilde ele alınmasına dayanırlar.

Bir yandan eleştirir-özeleştirir kitlelerin

■ Sosyalizmi inşa etmek, yani güçlü bir sanayi oluşturmak ve burjuvaziye ekonominin tüm alanlarından silip süpürmek yeterli değildir. Toplumun, ekonomik ve kültürel yeniden eğitimini bir dizi aşamalarından geçirerek; bu aşamalar sırasında çalışmayı, toplumun gözünde, yalnızca geçimi sağlayan bir araç olmaktan, yaşamın esas gereksinimine, ve toplumsal mülkiyeti, toplumun sarsılmaz ve dokunulamaz temeli haline getirerek, "herkese gereksinimine göre" formülüne geçebilmek için gerekli şartları da yaratmalıyız. Başka bir deyişle, komünizm için şartları da yaratmalıyız.

sınıfının kültürel güçlerini geliştirmek için, işçi sınıfı saflarında ülkeyi yönetmek için gerekli yetenek ve bilgiyi geliştirmek için mevcut tüm imkanlar kullanılmalıdır. Komünizme kadar bu sosyal-örgütsel yöntemler ve araçlar kullanılmalıdır.

İlk Beş Yıllık Plan'ın sonuna kadar 'ağır sanayiye kurmak, eski haline getirmek için her şeyde, hatta okul alanında bile harcamayı kıstamak zorundaydık' (Lenin). Ancak bu dönem sonrasında ağır sanayiye eski haline getirdik, ve daha da ileri götürdük. Ve ancak tüm bunlardan sonra evrensel ve zorunlu ilk öğretimi sağlamak için ciddi adımlar atabildik. Bu zamana kadar işçi sınıfı için evrensel ve zorunlu ilk öğrenimi bile sağlayamıyorduk. Ve ilk öğrenim tarafından sağlanan okuma yazma yeteneği, tüm kültürün, hele hele yüksek seviyeli bir kültürün temel taşıdır.

Evrensel ilk okula sahip olmadan veya sahip olduktan sonra, işçilerin kültür seviyelerini geliştirimin bir aracı onların kitle örgütleri olmuştur. Sendikalar, Sovyetler, halk mahkemeleri, kitle toplantıları, çeşitli komiteler vs., vs. Tüm bunlar yönetim okulları olarak görev gördüler, kitlelerin kültürlerini geliştirme aracı olarak görev gördüler.

Yüksek teknoloji kullanan fabrikalar ve çiftlikler kurmak, ve işçi ve köylülerin böylesi işyerlerinde çalışmasını sağlamada kitlelerin kültürünü geliştirme araçlarından en önemlilerinden biri olarak kullanılmıştır.

Bir diğer metod da meşhur eleştirir-özeleştirir metodudur. Bu metod sadece kitlelerin kültür seviyesini geliştirmek için değil aynı zamanda Parti'den ve toplumsal yaşamın tüm alanlarından bürokratik ve yozlaşmış unsurları arındırmak için de kullanılmıştır.

Tüm bu metodlar ülkenin maddi ve kültürel şartlarının mükemmelliğini temsil ettiklerinden değil, tam tersine maddi ve dolayısıyla kültürel şartlarda eksiklikler olduğu için kullanılmışlardır. Çünkü bu metodlar, komünizme ulaşmadan da kitlelerin kültürel seviyesini geliştirmek, bürokratik ve yoz unsurları temizlemek için mevcut ve imkan dahilindedirler. Tüm bunlar yukarıda değindiğimiz esas alandaki, üretim ilişkileri ve üretici güçlerin komünizme uygun yüksek seviye-

kültürel seviyelerini geliştirmek için, onların bilgi ve tecrübesini devlet ve parti mekanizmalarındaki eksiklikleri gidermek için, bürokratik ve yoz unsurları temizlemek için vardır, diğer yandan bu süreç düşmanlarımız tarafından parti ve devlet organlarımızda moral bozmak, onların örgütlülüğünü yıpratmak ve önderlerimizi safdışı etmek için kullanılabilir.

Bir yandan fabrikalar inşa etmek, fabrikalarda çalışmak işçilerin kültür seviyesini artırır, diğer yandan uzun ve ağır iş koşulları onların devleti yönetme imkan ve yeteneklerini kısıtlar.

Bir yandan tüm kitle örgütleri ve komiteler kitlelerin yönetim sanatını öğrenme araçlarıdır, öbür yandan düşmanlarımız bu örgütlere sızıp bozgunculuk yapabilirler. Vs. vs.

2. Çevremizde barışçıl şartlar elde etmek ve böylece silahlı güçlere, istiharat hizmetlerine vb., olan ihtiyacı ortadan kaldırmak.

Bu alanda iktidardaki proleterya sadece siyasi, ve gerektiğinde askeri başarılarıyla değil, ama herşeyden çok ekonomik başarılarıyla tüm diğer ülkelerin proleterlerine bir örnek teşkil ederek, onların mücadelelerinde onlara bir ışık tutarak ve tabii ki elinden geldiğince doğrudan da destekte bulunarak katkı koyar. Yani çevremizdeki ülkelerde proleteryanın iktidara gelmesine, çevremizde barış şartlarının oluşmasına katkı koyar.

Fakat ve son tahlilde bu yöndeki gelişme bizim kendi güçlerimizle altından kalkabileceğimiz bir şey değildir. Tüm dünya proleteryanın katkılarını gerektirir.

SOVYET DEVLETİ VE BÜROKRASI-KISA SONUÇLAR

1. Bolşevikler komün tipi devletin imkansızlığını devrimin hemen sonrasında gördüler. Sovyet devleti oldukça bürokratik olacaktı ve buna karşı savaşım devlet sönünceye kadar sürmekteydi.

2. Devlette bürokrasiyi yok etme süreciyle, devleti yok etme süreci,

devletin sönmesi süreci aynı süreçtir. Bu iki süreç bir ve aynı süreçtir.

3. Bürokrasiyi ve devleti yok etmenin tek yolu toplumun ekonomik, siyasi, eğitimsel, kültürel, sportif, askeri ve tüm diğer faaliyetlerinin, toplumun her bir üyesi tarafından, hep birlikte, tüm halk tarafından, doğrudan kontrolünü elde etmektir.

4. Başka bir deyişle, bürokrasiyi, devleti yok etmek için toplumun her bir üyesi, her bir vatandaş, devleti yönetmek arzu, yetenek ve imkanına sahip olmalıdır.

5. Bu, toplumun her bir üyesinin kendinin ve toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için üretim sürecinde asgari bir zaman harcaması, asgari zaman ve çaba harcamasıyla bolluğu elde edebilmesi, ve böylece her konudaki bilgisini, siyasi, ekonomik, teknik, kültürel, sportif, askeri yeteneklerini geliştirmek için gerekli zaman ve imkana sahip olması, yani kendisini her yanıyla mükemmel bir birey olarak geliştirip bunları devleti yönetmekte kullanması anlamına gelir.

6. Böyle bir birey çok üretken ve kültürlü bir toplumun ürünüdür.

7. Böyle bir toplumu, yani komünist toplumu oluşturmak, ve onu iç ve dış düşmanlara karşı korumak Bolşevik siyasetin esasını oluşturur.

BİLGİSAYARLAŞTIRMA VE SOVYET DEVLETİ

Troçkist-Buharinci (Kruşçevçiler) vatan hainlerinin Sovyet ekonomisini ve Sovyet halkının komünal ahlakını yıpratarak yok etme, ve böylece kapitalizme dönüştürme faaliyetleri başarı kazanmasaydı; Stalin yoldaşın talepleri, sosyalist ekonomi ve ahlakın taleplerine uygun olarak yaşayan bir Sovyetler Birliği'ne sahip olsaydık, Sovyet devleti ülkenin elektrifikasyonunu, ülkenin bilgisayarlaştırılmasıyla tamamlayacak, ve sovyet devleti doğrudan demokrasi aşaması üzerinden sönmeye başlayacaktı.

Doğrudan demokrasinin mükemmel şeklinin talepleri şunlardır:

i) Üretim ve dağıtımın hem tek tek birimlerde hem de ülke çapında bilgisayarlaştırılarak tam otomasyonu ve sürekliliği,

ii) Bu bilgisayarların bir merkezi bilgisayara bağlanarak üretim ve dağıtımın sürekli ve otomatik olarak kayıt edilmesi ve mükemmel planlanması,

iii) Tüm işçilerin bu merkezi bilgisayara kendi bilgisayarları üzerinden bağlanarak tüm üretim ve dağıtımı kontrol etmesi,

iv) Tüm işçilerin bu bilgisayar ağını kullanarak hükümet idaresine doğrudan katılımı. Doğrudan demokrasinin esas içeriği budur.

Sovyet devleti böylesi bir şekil alacak, Sovyet vatandaşları devleti yönetmeye başlayacak, ve bu vatandaşların normal ve gönüllü olarak üstlendikleri bir iş haline geldiğinde, devlet sönmeye başlayacaktı. -çevremizde de barış şartları oluştuğunda...

Şimdi, ileride, biz öyle yapacağız! Sovyet devletinde bürokratlaşma ve dejenerasyona son verilmesine ancak ve ancak Stalin yoldaşın çocukları tarafından başarılabilir.

Troçki ve Buharin'in devamlıları olan Kruşçevçiler ise ancak ve ancak onun yozlaşmasına yol açabilir! Kruşçevizm, tüm sömürücü sınıfların tasfiye edildiği, devletimizin, gelişmesinin üçüncü aşamasına girmek üzere olduğu, bürokrasinin ve yozlaşmanın tüm imkan ve ihtimallerinin kaynaklarının kurulması, kitlelerin devleti alttan, sürekli, ve de doğrudan kontrolünün imkanlarının yaratılması dönemine geçme aşamasının Troçkizm'i ve Buharizm'i'dir. Ve de daha önceki dönemlerin tersine, bu sefer onlar muzaffer olmuşlardır. Sonuçları hepimizin malumudur.